

DA

2013

Den årlige aktivitetsrapport

DEN
EUROPÆISKE
REVISIONSRET

DEN EUROPÆISKE REVISIONSRET
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tlf. +352 4398-1

E-mail: eca-info@eca.europa.eu
Internet: <http://eca.europa.eu>

Twitter: @EUAuditorsECA
YouTube: EUAuditorsECA

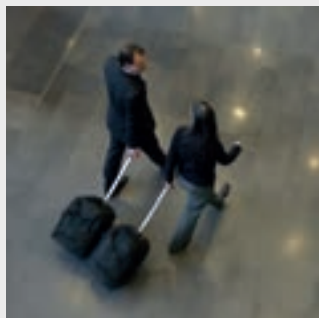
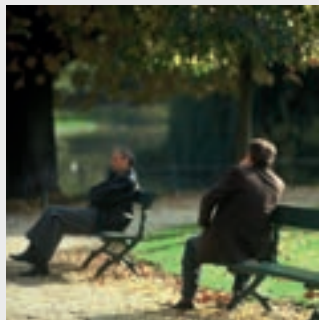
Yderligere oplysninger om EU fås
på internet via Europaserveren (<http://europa.eu>)

Luxembourg: Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2014

ISBN 978-92-9241-747-5
doi:10.2865/46480

© Den Europæiske Union, 2014
Eftertryk tilladt med kildeangivelse
Photo of ECA's building. Architect: Jim Clemes (2004 & 2013).

Printed in Luxembourg

Opgave

Den Europæiske Revisionsret er en EU-institution, der er oprettet ved traktaten med det formål at revidere EU's finanser. Som EU's eksterne revisor bidrager den til at forbedre EU's økonomiske forvaltning, fremmer ansvarlighed og gennemsigtighed og agerer som den uafhængige beskytter af unionsborgernes finansielle interesser.

Vision

At være en uafhængig og dynamisk revisionsinstitution, som er anerkendt for sin integritet og upartiskhed, som er respekteret for sin professionalisme og for kvaliteten og effekten af sit arbejde, og som på afgørende vis hjælper de berørte parter med at forbedre forvaltningen af EU's finanser.

Værdier

Uafhængighed, integritet og upartiskhed	Professionalisme	Tilføre merværdi	Topkvalitet og produktivitet
<p>Uafhængighed, integritet og upartiskhed hos institutionen, medlemmerne og personalet</p> <p>Foretage upartiske revisioner under hensyntagen til interessenteres synspunkter, men uden at tage imod instrukser og uden at give efter for pres fra nogen udenforstående kilde.</p>	<p>Have eksemplariske standarder i alle professionelle spørgsmål</p> <p>Være med til at udvikle offentlig revision i EU og overalt i verden.</p>	<p>Producere relevante beretninger af høj kvalitet, som foreligger på det rigtige tidspunkt og er baseret på solide resultater og beviser, og som behandler spørgsmål af interesse for interessenterne og sender et klart og autoritativt budskab</p> <p>Medvirke til effektivt at forbedre EU's forvaltning og bidrage til øget regnskabspligt og ansvarlighed i forvaltningen af EU-midler.</p>	<p>Værdsættelse af den enkelte medarbejder, udvikling af talenter og belønning af præstationer</p> <p>Effektiv kommunikation som middel til at skabe holdånd</p> <p>Maksimere produktiviteten i alle aspekter af arbejdet.</p>

Side

4-5	Formandens forord
6	2013 i ét blik
6	Vores aktiviteter
6	Vores forvaltning
7-36	Vores aktiviteter
7-29	Revisionsberetninger og udtalelser
30-34	Partnerskab med interessenter
35-36	Vigtige begivenheder
37-43	Vores forvaltning
37-39	Revisionsrettens kollegium
40-43	Måling af Revisionsrettens resultater
44-47	Støtte til revisionen
44-46	Menneskelige ressourcer
46	Faglig videreuddannelse
46-47	Oversættelse
47	Informationsteknologi
47	Administration og faciliteter
48-49	Finansielle oplysninger
48	Gennemførelsen af budgettet for 2013
49	Budgettet for 2014
50	Revision, regnskabspligt og ansvarlighed
50	Revisionsrettens interne revision
50	Den eksterne revision af Revisionsretten
51	Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigedes erklæring

Kære læser

2013 var et vigtigt år for den fremtidige udvikling i EU's økonomiske forvaltning. Den Europæiske Union vedtog den flerårige finansielle ramme og den lovgivning, som regulerer den måde, som EU's budget vil blive anvendt på i perioden 2014-2020.

I løbet af året udarbejdede Den Europæiske Revisionsret **77 beretninger og udtalelser**. Disse output er resultaterne af Revisionsrettens finansielle revisioner, juridisk-kritiske revisioner og forvaltningsrevisioner.

De indeholder mange vigtige oplysninger og mange relevante anbefalinger til forbedring af EU's økonomiske forvaltning og ansvarlighed i programmeringsperioden 2014-2020. En række af de centrale budskaber gengives i denne årlige aktivitetsrapport.

2013 var også et vigtigt år i udviklingen af vores institution. Det markerede det første år i vores **nye strategi for 2013-2017**, der indeholder retningslinjer for Revisionsrettens aktiviteter i perioden med det mål at maksimere nytteværdien af Rettens bidrag til EU's offentlige ansvarlighed.

Strategien omfatter ti centrale initiativer, som skal omsætte strategien til handling, og som skal være gennemført ved udgangen af 2014. Der blev gjort store fremskridt med hensyn til gennemførelsen af disse initiativer i 2013. Navnlig udviklede Revisionsretten et **nyt arbejdsprogrammeringssystem**, og der blev foretaget et uafhængigt **peer review** af dens praksis med hensyn til forvaltningsrevision. Holdet bag peer reviewet offentliggør deres rapport i første kvartal af 2014.

Som led i sin vedvarende indsats over for den økonomiske og finansielle krise vedtog EU i 2013 en fælles tilsynsmekanisme for banker, som ledes af Den Europæiske Centralbank (ECB), med henblik på at styrke Den Økonomiske og Monetære Union. Dette betyder, at Revisionsretten kommer til at spille en større rolle med hensyn til at sikre ECB's ansvarlighed i forbindelse med overvågningen af kreditinstitutioner. Dette og andre EU-tiltag som reaktion på den nuværende finans- og statsgældskrise indebærer en række nye lovgivningsmæssige foranstaltninger, eftersyn af overvågningssystemet for den finansielle sektor og en massiv international indsats til støtte af de berørte lande. Som reaktion på denne nye udvikling på EU-plan besluttede Revisionsretten at etablere et særligt projektteam med henblik på at styrke sin kapacitet til at foretage revision af området finansiel og økonomisk styring i EU.

For at markere sit **35 års jubilæum** afholdt Revisionsretten to arrangementer med deltagelse af Rettens medlemmer, personale og interessenter for at sætte fokus på Rettens forberedelser til fremtiden. Det første arrangement var en **konference på højt niveau** om styreformer og ansvarlighed i EU, hvor formanden for Det Europæiske Råd, Herman van Rompuy, var hovedtaler. Revisionsretten indviede også officielt en **ny bygning** ved sit hovedsæde i Luxembourg med en ceremoni med deltagelse af den daværende luxembourgske premierminister, Jean-Claude Juncker. Den nye bygning vil skabe holdånd, da den gør det muligt at samle alle medlemmer og alle ansatte på ét sted.

Revisionsretten har sit hovedsæde i Luxembourg, men Rettens revisionshold arbejder overalt, hvor der anvendes EU-midler, for at indsamle de nødvendige beviser til at udarbejde Revisionsrettens beretninger. Den årlige aktivitetsrapport for 2013 giver et overblik over de revisionsbesøg, der er gennemført, og over de beretninger, der er udarbejdet. Revisionsrettens revision af **EU's støtte til Den Palæstinensiske Myndighed** skal særligt fremhæves. Den er et farverigt eksempel på, hvad der kræves for, at Revisionsretten kan opfylde sin opgave, og den vidner om det engagement og den professionalisme, som Revisionsrettens personale udviser — et personale, hvis ekspertise og store arbejde vores institution og de borgere, som den tjener, altid kan regne med.

Vítor Manuel da Silva Caldeira
Formand

Vores aktiviteter

- **Årsberetninger** om EU's budget og om de europæiske udviklingsfonde for regnskabsåret 2012 med klarere og mere omfattende oplysninger.
- 50 **særlige årsberetninger** om EU's agenturer, decentrale organer og øvrige institutioner for regnskabsåret 2012.
- 19 **særberetninger** om specifikke budgetområder eller forvaltningsspørgsmål lige fra EU's støtte til fødevarerindustrien til EU's udviklingsbidrag til Centralasien.
- 6 **udtalelser og andre output** med bidrag om budgetreformen, herunder reformen af de forskellige EU-fonde, finansforordningen for Den Europæiske Udviklingsfond, de finansielle regler vedrørende EU's budget og finansieringen af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde.
- Afholdelse af en **konference på højt niveau** om regeringsførelse og ansvarlighed i EU med deltagelse af formanden for Det Europæiske Råd, Herman van Rompuy.

Vores forvaltning

- Første år i gennemførelsen af en **ny strategi for 2013-2017**, der indeholder retningslinjer for Revisionsrettens aktiviteter i perioden med det mål at maksimere nytteværdien af institutionens bidrag til EU's offentlige ansvarlighed.
- Videreudviklingen af **personalepolitikken**, reduktionen af antallet af stillinger på budgettet og den fortsatte omfordeling af stillinger til kerneopgaver vedrørende revision gennem effektivitetsgevinster i administrationen ruster Revisionsretten yderligere til at varetage sin opgave.
- Den officielle åbning af **K3-bygningen** og samlingen af alle ansatte på ét sted med henblik på at fremme et mere produktivt samarbejde.

K3-bygningen, som er en del af Revisionsrettens hovedsæde i Luxembourg

Revisionsberetninger og udtalelser

Den Europæiske Revisionsret leverer tre hovedprodukter:

- **Årsberetninger**, som navnlig omfatter resultaterne af finansiel og juridisk-kritisk revision vedrørende Den Europæiske Unions budget og de europæiske udviklingsfonde (EUF). Hertil kommer særlige årsberetninger om EU's agenturer, decentrale organer og øvrige institutioner, som offentliggøres særskilt.
- **Særberetninger**, som offentliggøres i årets løb, og hvori der redegøres for resultaterne af udvalgte revisioner af specifikke budgetområder eller forvaltnings spørgsmål. De omhandler navnlig forvaltningsrevision, og det tager normalt mere end et år at gennemføre en sådan revision.

- **Udtalelser** om udkast til lovgivning med indvirkning på den finansielle forvaltning samt **redegørelser og positionspapirer** om andre spørgsmål, som udarbejdes på Revisionsrettens eget initiativ.

Efter 2012, som var et meget intenst år, producerede Revisionsretten igen i 2013 et meget stort antal særlige årsberetninger og særberetninger. Årsberetningerne giver flere analytiske oplysninger, og præsentationen af resultaterne er blevet forbedret, hvilket har gjort det nemmere at sammenligne resultaterne for de forskellige områder samt over tid.

Antal beretninger og udtalelser	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Årsberetninger om EU's budget og EUF	2	2	2	2	2	2
Særlige årsberetninger om EU's agenturer og decentrale organer	29	37	40	42	50	50
Særberetninger	12	18	14	16	25	19
Udtalelser og andet output	5	1	6	8	10	6
I alt	48	58	62	68	87	77

Beretningerne og udtalelserne kan fås i deres fulde ordlyd på Revisionsrettens websted <http://eca.europa.eu> på 23 EU-sprog.

Revisionsbesøg i 2013

Langt hovedparten af revisionsarbejdet foregår i Revisionsrettens lokaler i Luxembourg, men revisorerne aflægger også revisionsbesøg hos myndighederne i medlemsstaterne og hos andre modtagere af EU-midler (herunder internationale organisationers hovedkvarterer, f.eks. FN i Schweiz). Formålet med disse besøg er at opnå **direkte revisionsbeviser**.

Der aflægges normalt revisionsbesøg i de centrale og lokale **administrationer**, som behandler, forvalter og udbetaler EU-midler, og hos de **endelige støttemodtagere**.

I EU gennemføres revisionsbesøg ofte i samarbejde med det overordnede revisionsorgan i de berørte medlemsstater. Et revisionshold består normalt af to eller tre revisorer, og et revisionsbesøg kan vare fra nogle få dage op til to uger afhængigt af, hvilken form for revision der er tale om, og rejselængden.

Hyppigheden og intensiteten af revisionsarbejdet i de individuelle medlemsstater og modtagerlande afhænger af revisionstypen og stikprøveresultaterne. Revisionsbesøgenes antal og længde kan derfor variere mellem landene og fra år til år.

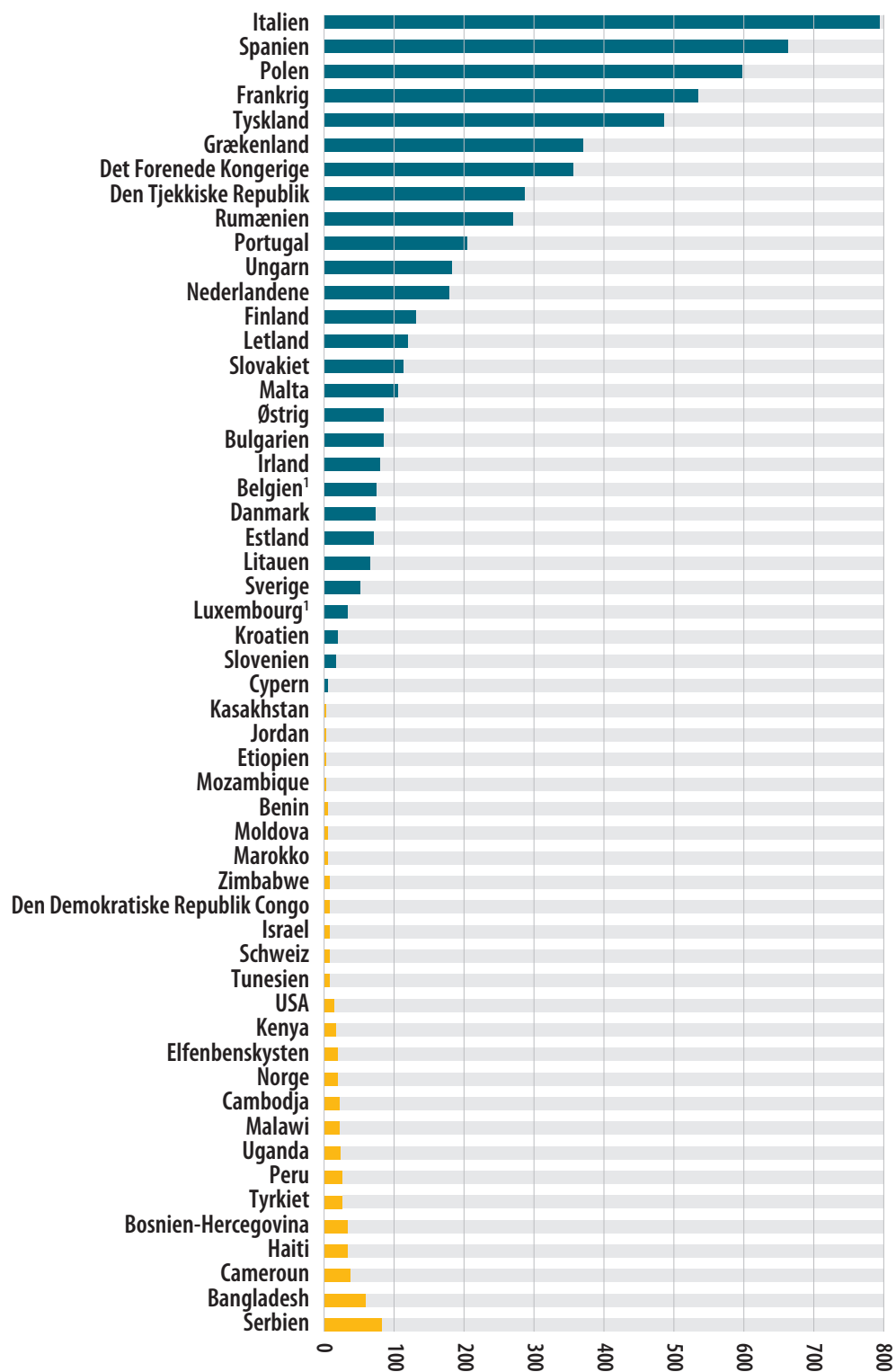
I 2013 brugte Revisionsrettens revisorer 6 619 dage på revision på stedet – 6 079 i medlemsstaterne og 540 uden for EU – hvor de indhentede revisionsbevis til årsberetningerne, de særlige årsberetninger og udvalgte revisionsopgaver. Et tilsvarende antal dage blev brugt på besøg i EU's institutioner og organer i Bruxelles og Luxembourg.

EU-revisorer, som kører i konvoj på motorcykler fra projekt til projekt

EU's revisorer brugte
6 619 dage
på revision på stedet

Revisionsdage på stedet i 2013

¹ Dette tal omfatter ikke revisionsbesøg til de mange EU-institutioner, EU-agenturer og andre organer, som har hovedkvarter i Bruxelles og Luxembourg.

Årsberetningen om gennemførelsen af EU's budget for 2012

I 2013 udførte Revisionsretten størstedelen af sine finansielle og juridisk-kritiske revisioner vedrørende gennemførelsen af EU's budget for 2012. Resultatet heraf, **årsberetningen for 2012**, blev offentliggjort den 5. november 2013.

Formålet med årsberetningen er at fremlægge revisionsresultater og konklusioner, som gør det muligt for Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Unionens borgere at vurdere kvaliteten af EU's økonomiske forvaltning, samt at fremsætte nyttige anbefalinger med henblik på forbedringer. Et centralt element i årsberetningen for 2012 var den revisionserklæring (eller DAS), som Revisionsretten for 19. gang afgav om EU-regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners formelle rigtighed.

I årsberetningen for 2012 var metoden til udtagning af stikprøver af transaktioner blevet **ajourført**, således at transaktionerne nu undersøges på samme grundlag på alle udgiftsområder — på det stade, hvor Kommissionen har godkendt og registreret udgifterne. Dette forventes at resultere i, at de reviderede populationer vil være **mere stabile fra år til år**, fordi effekten af forskuddenes svingende omfang vil blive elimineret. Denne standardisering af Revisionsrettens stikprøvemetode indvirkede med 0,3 procentpoint på den anslåede fejlforekomst for 2012-budgettet som helhed.

EU-revisor kontrollerer et drypvandingssystem på et landbrug.

Nøglebudskaber i årsberetningen for 2012

- **EU's konsoliderede regnskab giver** i alt væsentligt **et retvisende billede** af Unionens finansielle stilling samt af resultaterne af dens transaktioner, pengestrømme og ændringer i nettoaktiver pr. 31. december 2012.
- Den anslåede **fejlforekomst i udgifterne fra EU-budgettet som helhed steg igen i 2012, fra 3,9 % til 4,8 %**. Den anslåede **fejlforekomst er steget hvert år siden 2009**, efter at være faldet de tre foregående år.
- Med en anslået fejlforekomst på 7,9 % var *udvikling af landområder, miljø, fiskeri og sundhed* fortsat det **udgiftsområde, hvor der var størst tendens til fejl**, efterfulgt af *regionalpolitik, energi og transport*, hvor den anslåede fejlforekomst var 6,8 %.
- **Stigningerne i den anslåede fejlforekomst var størst på udgiftsområderne beskæftigelse og sociale anliggender, landbrug: markedsstøtte og direkte støtte samt regionalpolitik, energi og transport.**
- Med hensyn til hovedparten af de fejlbehæftede transaktioner på områder med delt forvaltning (f.eks. *landbrug og samhørighed*), **havde myndighederne i medlemsstaterne tilstrækkelige oplysninger til**, at de kunne have opdaget og korrigeret fejlene.
- Den betragtelige kløft mellem bevillingerne til forpligtelser og bevillingerne til betalinger samt den meget lave bevillingsudnyttelse i begyndelsen af den nuværende programmeringsperiode har skabt en pukkel af uudnyttede forpligtelser, som svarer til 2 år og 3 måneders betalinger (217 milliarder euro ved udgangen af 2012). Det lægger **pres på betalingsbudgettet**. For at få løst dette problem er det afgørende, at Kommissionen planlægger, hvordan betalingsbehovet på mellemlang og lang sigt kan dækkes.
- På mange af EU-budgettets områder gælder det, at retsgrundlaget er komplekst, og at der ikke er tilstrækkelig **fokus på performance**. Forslagene vedrørende landbrug og samhørighed i programmeringsperioden 2014-2020 er fortsat grundlæggende inputbaserede (udgiftsorienterede) og er derfor stadig mere orienteret mod regeloverholdelse end mod performance.

Anslået fejlforekomst
på 4,8 %
i EU-budgettet

Årsberetningen om de europæiske udviklingsfonde for 2012

De europæiske udviklingsfonde (EUF) finansieres af EU-medlemsstaterne, er underlagt fondenes egne finansforordninger og forvaltes uden for EU's budget. Europa-Kommissionen er ansvarlig for den finansielle gennemførelse af foranstaltninger, der finansieres med midler fra EUF.

EUF yder bistand fra Den Europæiske Union til udviklingssamarbejde med staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-staterne) og de oversøiske lande og territorier (OLT) på grundlag af Cotonouaftalen fra 2000. Udgifterne har som centralt mål at mindske og med tiden udrydde fattigdom og afholdes i overensstemmelse med målene om at fremme bæredygtig udvikling og gradvis integration af AVS-staterne og OLT i verdensøkonomien. De er baseret på de tre indbyrdes komplementerende søjler udviklingssamarbejde, økonomisk og handelsmæssigt samarbejde samt en politisk dimension.

Revisionsrettens årsberetning for 2012 om EUF blev offentliggjort sammen med årsberetningen vedrørende det almindelige budget den 5. november 2013. Den indeholdt den 19. revisionserklæring om EUF.

Regnskabet for 2012 giver et retvisende billede af EUF's finansielle stilling og af resultaterne af deres transaktioner og pengestrømme. For så vidt angår udgiftstransaktionerne under EUF anslår Revisionsretten den mest sandsynlige fejlprocent til at være 3,0 % for regnskabsåret 2012, hvilket er et fald i forhold til 2011, hvor den var 5,1 %.

Særlige årsberetninger om EU's agenturer, decentrale organer og øvrige institutioner for 2012

I 2013 offentliggjorde Revisionsretten 50 særlige årsberetninger for regnskabsåret 2012 om EU's agenturer, decentrale organer (bl.a. fællesforetagender) og andre institutioner. De offentliggøres på Revisionsrettens websted (<http://eca.europa.eu>). På Rådets anmodning udarbejdede Revisionsretten to sammenfattende dokumenter — ét om 2012-revisio- nen af EU-agenturerne og de øvrige organer og det andet om Den Europæiske Unions fællesforetagender inden for forskning. Disse to sammenfattende dokumenter, som letter analysen og sammenligningen, blev præsenteret for formanden for Europa-Parlamentet, Budgetkontroludvalget (CONT) og Rådet for Almindelige Anliggender.

EU's agenturer og decentrale organer er oprettet ved EU-lovgivning med henblik på varetagelse af specifikke opgaver. Hvert agentur har sit eget mandat, sin egen bestyrelse og direktør samt sit eget personale og budget. Agenturerne er spredt over hele EU og er aktive på mange områder, f.eks. sikkerhed, sundhed, forskning, finanser, migration og rejser. Den finansielle risiko forbundet med agenturerne og fællesforetagenderne er relativt lav i forhold til det samlede EU-budget, men den omdømmemæssige risiko for Unionen er høj: Agenturerne er meget synlige i medlemsstaterne, og de har stor indflydelse på politik og beslutningstagning samt på programgennemførelsen på områder, som er af vital betydning for de europæiske borgere.

50
særlige årsberetninger
for 2012

Alle 40 agenturer og andre organer fik en revisionserklæring uden forbehold om rigtigheden af deres regnskab for 2012. De transaktioner, der lå til grund for disse regnskaber, var lovlige og formelt rigtige på alle væsentlige punkter for så vidt angår alle agenturer og andre organer, med undtagelse af to. Revisionsretten afgav erklæring med forbehold for EIT (Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi) og en udtalelse om, at der ikke kan afgives erklæring om Frontex (Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved Medlemsstaternes Ydre Grænser).

Alle syv fællesforetagender udarbejdede pålidelige regnskaber for 2012, men tre af dem modtog en erklæring med forbehold fra Revisionsretten med hensyn til lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner. ENIAC (nanoelektronik), Artemis (indlejrede computersystemer) og IMI (Initiativet om Innovative Lægemedler).

Det Europæiske Miljøagentur, København, Danmark

Særberetninger i 2013

Ud over årsberetningerne og de særlige årsberetninger offentliggør Revisionsretten i årets løb **særberetninger**, som omhandler forvaltningsrevisioner og juridisk-kritiske revisioner af specifikke budgetområder eller emner inden for forvaltning, som den selv vælger. Revisionsretten udvælger og udformer disse revisionsopgaver, så de kan få maksimal effekt, og udnytter således sine ressourcer bedst muligt. Disse udvalgte revisioner kræver et betydeligt og komplekst arbejde, og det tager normalt væsentligt mere end et år at gennemføre en sådan revision (målet er 18 måneder).

Når Revisionsretten vælger emnerne, tager den hensyn til:

- de **risici**, der knytter sig til forvaltningen, eller risikoen for manglende regeloverholdelse på det specifikke indtægts- eller udgiftsområde
- den pågældende indtægts eller udgifts **omfang**
- den **tid**, der er gået, siden der sidst blev foretaget revision
- den fremtidige **udvikling** i de lovgivningsmæssige rammer
- den politiske eller almene **interesse**.

19

**særberetninger
vedtaget i 2013**

De væsentligste trin i en udvalgt forvaltningsrevision eller juridisk-kritisk revision

På de følgende sider gives der — under det relevante område i den finansielle ramme — EU's flerårige budget — et kort resumé af de 19 særberetninger, som Revisionsretten vedtog i 2013.

Alle særberetninger offentliggøres i deres fulde ordlyd på Revisionsrettens websted (<http://eca.europa.eu>) og i EU bookshop på 22 sprog (23 for så vidt angår de beretninger, der er vedtaget efter Kroatiens tiltrædelse).

Bæredygtig vækst

Bæredygtig vækst har vækst og beskæftigelse som mål og dækker to områder:

Konkurrenceevne omfatter finansiering af forskning og teknologisk udvikling, sammenkobling af Europa via EU-net, uddannelse og erhvervsuddannelse, fremme af virksomhedernes konkurrenceevne i et fuldt integreret indre marked og den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden samt nedlæggelse af atomkraftværker. De EU-udgifter, der er øremærket til konkurrenceevne med henblik på vækst og beskæftigelse i perioden 2007-2013, andrager 89,4 milliarder euro, 9,2 % af EU's budget, og knap to tredjedele er afsat til forskning og udvikling.

Samhørighed for vækst og beskæftigelse vedrører primært samhørighedspolitikken, der gennemføres gennem fonde, som dækker definerede aktivitetsområder, herunder Den Europæiske Socialfond (ESF), Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden. Midlerne anvendes af Kommissionen og medlemsstaterne under delt forvaltning. EU's planlagte samhørighedsudgifter i perioden 2007-2013 var på 348,4 milliarder euro, 35,7 % af EU's samlede budget.

I 2013 vedtog Revisionsretten følgende særberetninger på dette område:

- **Gennemførelsen af syvende rammeprogram for forskning (2/2013)** — Retten undersøgte, om Kommissionen har sørget for, at RP7 gennemføres effektivt. Revisionen omfattede reglerne for deltagelse, Kommissionens processer og oprettelsen af to nye instrumenter, og dens resultater vil sandsynligvis være nyttige, ikke kun i resten af RP7-perioden, men også i forbindelse med udformningen af den operationelle struktur i det næste rammeprogram for forskning — Horizon 2020. Revisionsretten konkluderede, at Kommissionen har foretaget en række forenklinger af RP7-reglerne for deltagelse, og at den i nogle tilfælde har været i stand til at tilpasse RP7-bestemmelserne til modtagernes praksis, men der bør gøres mere fremover. Kommissionens forvaltning af RP7 er stærk på tre områder, nemlig procesudformning, forbedring og ledelsesinformation, men mindre stærk med hensyn til værktøjer og ressourcer.

Sagsbehandlingstiden i forbindelse med tildeling af tilskud er blevet kortere, men er først i 2012 kommet ned på ni måneder. Under revisionen konstaterede Retten en række gode praksis til yderligere forkortelse af den tid, der går, før støtten bevilges. Kvalitetskontrollen i forbindelse med udvælgelse og opfølgning af projekter fungerer godt. RP7-modellen for finansiel kontrol tager imidlertid ikke tilstrækkeligt hensyn til risikoen for fejl. Det betyder, at der foretages for mange kontroller af RP7-forskerne, der udgør en lav risiko.

RP7 er et af EU's vigtigste instrumenter til støtte af forskning. Programmet har som mål at styrke industriens konkurrenceevne og opfylde andre EU-politikkers forskningsbehov. Programmet dækker perioden 2007-2013, og dets samlede budget beløber sig til mere end 50 milliarder euro. Langt den største del af budgettet afholdes af Kommissionen eller dens forvaltningsorganer i form af tilskud.

- **Har Marco Polo-programmerne været effektive med hensyn til at flytte trafik væk fra vejene?** (3/2013) — Retten vurderede, om Kommissionens planlægning, forvaltning og overvågning maksimerede programmernes effektivitet, og om de finansierede projekter var effektive. Revisionsarbejdet havde hovedsagelig fokus på programniveauet og omfattede analyser af konsekvensanalyser, evalueringer, rundspørgeresultater og gennemgange af vurderinger af projektforslag, skrivebordsgennemgange af tilsynet med undertegnede tilskudsaftaler og rundspørger blandt medlemmerne af Marco Polo-programudvalget om nationale støtteordninger. Revisorerne konstaterede, at der ikke blev indsendt tilstrækkelig mange relevante projektforslag, fordi markedssituationen og adgangsbetingelserne afskrækkede virksomhederne fra at deltage i ordningen. I halvdelen af de undersøgte projekter var bæredygtigheden begrænset. Et af de vigtigste revisionsresultater var, at der er alvorlige indikationer på »dødvægt« — dvs. at nogle projekter også ville være blevet iværksat uden EU-finansiering.

Siden 2003 har programmerne Marco Polo I og II finansieret transportprojekter, der overflytter gods-transport fra landevej til jernbane, indlandsskibsfart og nærskibsfart. Programmerne er et led i bestræbelserne på at opfylde EU's transportpolitiske mål om at udvikle alternativer til vejtransport af gods. Hensigten med dette almindeligt accepterede mål er at reducere den internationale vejgodstrafik og dermed gøre godstrafikken mere miljøvenlig, mindske vejbelastningen og øge trafikikkerheden.

Marco Polo-programmerne fremmer anvendelsen af nærskibsfart.

- **Er de EU-samhørighedsmidler, som anvendes på veje, givet godt ud?** (5/2013) — Retten undersøgte, om de vejinfrastrukturprojekter, som EU har ydet samhørighedsmidler til, har nået deres mål med rimelige omkostninger. Revisorerne gennemgik 24 samfinansierede vejprojekter i Tyskland, Grækenland, Polen og Spanien til en samlet værdi på over 3 milliarder euro. Disse fire medlemsstater har fået tildelt flest samhørighedsmidler til veje i perioden 2000-2013, i alt ca. 62 % af den samlede EU-samfinansiering af veje. Revisionen dækkede motorveje (10 projekter), motortrafikveje (10 projekter) og almindelige tosporede hovedveje (4 projekter). Retten konstaterede, at alle de reviderede projekter tilføjede kapacitet og kvalitet til vejnettene, medførte besparelser i rejsetid og forbedrede vejsikkerheden. Men de økonomiske udviklingsmål var ikke målelige, og der foreligger ingen oplysninger om effekten af projekterne på den lokale eller nationale økonomi. Den faktiske økonomiske levedygtighed, der blev beregnet ved hjælp af et benefit/cost-forhold baseret på de faktiske omkostninger og den faktiske brug, var for halvdelen af projekterne væsentligt lavere end antaget i planlægningsfasen — hvor der var regnet med væsentligt lavere omkostninger og/eller større trafik. Revisorerne konstaterede, at som følge af overoptimistiske trafikprognoser var de reviderede projekters gennemsnitsomkostninger pr. kilometer vej målt i forhold til den årlige trafikmængde fire gange højere i Spanien end i Tyskland, mens Polen og Grækenland lå midt imellem de to yderpunkter. Den valgte vejtype var ofte ikke den, der passede bedst til trafikken: Motorveje blev foretrukket på steder, hvor motortrafikveje — som er 43 % billigere — kunne have løst trafikproblemerne. Revisionsretten anbefalede, at medlemsstaterne gør en indsats for at sikre international konkurrence på bygge- og anlægsprojekter og fokuserer deres udbudsprocedurer på levering af de økonomisk mest fordelagtige tilbud.

I perioden 2000-2013 har EU tildelt ca. 65 milliarder euro fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden til samfinansiering af vejbygning og -reovering.

- **Har Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen tilført EU-merværdi med hensyn til reintegration af afskedigede arbejdstagere?** (7/2013) — Retten vurderede, om Den Europæiske Globaliseringsfond (EGF) havde bidraget effektivt til at øge de afskedigede arbejdstageres muligheder for så hurtigt som muligt at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Revisorerne konstaterede, at de fleste af de støtteberettigede arbejdstagere blev tilbudt individuelt tilpasset og velkoordineret støtte. Men alle sager, der indgik i revisionen, omfattede indkomststøtteforanstaltninger, som under alle omstændigheder ville være blevet betalt af medlemsstaterne. Indkomststøtte udgjorde 33 % af de omkostninger, der var blevet godtgjort i alle de sager, som Retten gennemgik. Der var heller ingen oplysninger, der kunne bruges til at måle, hvor effektive midlerne var med hensyn til at få de afskedigede arbejdstagere tilbage på arbejdsmarkedet.

EGF blev udformet til at afhjælpe kortsigtede nødsituationer på ad hoc-basis. Støtten omfatter uddannelse, hjælp til start af egen virksomhed, coaching og hjælp til genplacering. Fonden medfinansierer foranstaltninger med op til 50 % eller 65 %, mens resten betales af den berørte medlemsstat. Mellem marts 2007 og december 2012 udbetalte Den Europæiske Globaliseringsfond mere end 600 millioner euro til arbejdstagere, som var blevet ramt af masseafskedigelse som følge af ændringer i verdenshandelsmønstrene.

EGF støtter arbejdstagere, som har mistet deres arbejde

- **Status over én enkelt revision (»single audit«) og Kommissionens anvendelse af de nationale revisionsmyndigheders arbejde på samhørighedsområdet** (16/2013) — Retten vurderede, i hvilken udstrækning Kommissionen kan forlade sig på de nationale revisionsmyndigheders arbejde på det regionalpolitiske område med henblik på sin egen opnåelse af sikkerhed, og gjorde status over Kommissionens gennemførelse af modellen med én enkelt revision frem til udgangen af 2012. Retten undersøgte navnlig, om Kommissionen havde anvendt de nationale revisionsmyndigheders oplysninger hensigtsmæssigt og gennem sin vejledning og støtte til revisionsmyndighederne havde sikret en ensartet revisionstilgang. EU-revisorerne analyserede også omkostningerne ved den styrkede revisionsordning, der blev indført i programmeringsperioden 2007-2013.

Modellen med én enkelt revision har til formål at forhindre dobbeltkontrol og nedbringe de samlede udgifter til kontrol og revision på medlemsstatsniveau og i Kommissionen. Modellen skal også lette de reviderede enheders administrative byrde. Retten anslår, at medlemsstaterne i perioden 2007-2013 har brugt ca. 860 millioner euro på revision vedrørende EU's regionalpolitik. Det svarer til 0,2 % af det samlede budget for regionalpolitikken.

Beskyttelse og forvaltning af naturressourcer

EU har et vidtgående ansvar for politikken vedrørende landbrug og udvikling af landdistrikter, fiskeri og miljø. De planlagte udgifter for perioden 2007-2013 var 413,1 milliard euro, hvilket svarer til 42,3 % af EU's samlede budget.

Tre fjerdedele af udgifterne involverer direkte betalinger til landbrugere og støtte til landbrugsmarkeder via Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) — den »første søjle« i den fælles landbrugspolitik. Herudover går en femtedel af udgifterne til EU-støtte til landdistriktsudvikling, som finansieres af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), den »anden søjle« i den fælles landbrugspolitik. Forvaltningen af landbrug og udvikling af landdistrikter er delt mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

I 2013 vedtog Revisionsretten følgende særberetninger på dette område:

- **Har EU's støtte til fødevarerindustrien effektivt og produktivt bidraget til at forøge værdien af landbrugsprodukter? (1/2013)** — Retten undersøgte, om foranstaltningens udformning og gennemførelse sikrer en produktiv finansiering af projekter, som adresserer klart identificerede behov, og om foranstaltningen overvåges og evalueres på en sådan måde, at dens resultater kan dokumenteres. Retten konstaterede, at projekterne for det meste forbedrede virksomhedernes finansielle resultater, og en del af de undersøgte projekter kan resultere i en vis værdiforøgelse. Dette kan imidlertid ikke tilskrives foranstaltningens udformning eller medlemsstaternes udvælgelsesprocedurer. Der forelå ikke bevis for, at de støttede virksomheder havde behov for støtte, og det kunne ikke dokumenteres, hvilke specifikke politiske mål støtten skulle bidrage til at opfylde. Retten konkluderede, at støtten ikke systematisk har været rettet mod projekter, der effektivt og produktivt forøger værdien af landbrugsprodukter.

Under den fælles landbrugspolitik ydes der som led i EU's politik for udvikling af landdistrikterne støtte til virksomheder, der forarbejder og afsætter landbrugsprodukter. Støtten ydes gennem foranstaltningen »Forøgelse af værdien af landbrugs- og skovbrugsprodukter«, hvis formål er at forbedre landbrugets og skovbrugets konkurrenceevne.

For perioden 2007-2013 er 5,6 milliarder euro fra EU-budgettet øremærket til støtten. Disse midler suppleres med nationale midler, så den samlede offentlige finansiering beløber sig til 9,0 milliarder euro.

- **Har foranstaltningerne til diversificering af økonomien i landdistrikterne givet medlemsstaterne og Kommissionen valuta for pengene? (6/2013)** — Retten vurderede, om foranstaltningernes udformning og gennemførelse sikrede, at de effektivt bidrog til vækst og beskæftigelse, og om de mest effektive og produktive projekter blev udvalgt til finansiering. Retten vurderede endvidere, om de tilgængelige overvågnings- og evalueringssdata gav pålidelige, fuldstændige og rettidige oplysninger om foranstaltningernes resultater. Retten konstaterede, at foranstaltningerne til diversificering af økonomien i landdistrikterne samlet set kun i begrænset omfang har givet Kommissionen og medlemsstaterne valuta for pengene, fordi støtten ikke systematisk er blevet rettet mod de projekter, der med størst sandsynlighed vil kunne opfylde foranstaltningernes mål.

Under EU's politik for landdistriktsudvikling ydes der støtte til diversificering af økonomien i landdistrikterne for at afhjælpe problemer såsom affolkning, mangel på økonomiske muligheder og arbejdsløshed. Midlerne gives til personer og virksomheder i landdistrikterne med henblik på finansiering af projekter, der støtter vækst, beskæftigelse og bæredygtig udvikling. De planlagte EU-udgifter til disse foranstaltninger i perioden 2007-2013 beløb sig til 5 milliarder euro.

- **Støtte fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne til forbedring af skovenes økonomiske værdi (8/2013)** — Retten vurderede, om landdistriktsstøtten til forbedring af skovenes økonomiske værdi forvaltes produktivt og effektivt. Revisionen omfattede både Kommissionen og udvalgte medlemsstater — Spanien (Galicien), Italien (Toscana), Ungarn, Østrig og Slovenien — som tegnede sig for mere end 50 % af de samlede anmeldte udgifter. Revisorerne konstaterede svagheder i foranstaltningens udformning, som i væsentlig grad var en hindring for en vellykket gennemførelse: Kommissionen havde ikke udført en specifik analyse af forholdene i skovbrugssektoren i EU som begrundelse for forslaget om at yde særlig finansiel støtte til forbedring af den økonomiske værdi af skove, som er privatejede, eller som ejes af kommuner. Centrale elementer i foranstaltningen, navnlig betydningen af »skovenes økonomiske værdi« og hvad der skal forstås ved en »skovbrugsbedrift«, defineres heller ikke i bestemmelserne. Medlemsstaterne fastsatte meget forskellige regler for, hvornår en skovbrugsbedrift var så stor, at der skulle udarbejdes en skovforvaltningsplan.

Retten konstaterede, at kun nogle få af de reviderede projekter forbedrede skovenes økonomiske værdi væsentligt ved at forbedre enten jordens værdi (anlæggelse af skovstier og -veje) eller bestandenes værdi (skovdriftsoperationer som beskæring eller udtynding).

Der var i alt afsat 535 millioner euro til foranstaltningen i perioden 2007-2013.

Skove og skovområder tegner sig for 40 % af EU's samlede landareal.

- **Den fælles landbrugspolitik: Er den særlige støtte, der ydes i henhold til artikel 68 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009, veludformet og velimplementeret?** (10/2013) — Retten undersøgte, om indførelsen af den støtte, der ydes i henhold til artikel 68, og den måde, den blev implementeret på i 2010 og 2011 (forvaltnings- og kontrolordningerne), var i overensstemmelse med den fælles landbrugspolitik, om foranstaltningerne var nødvendige og relevante, samt om ordningen blev gennemført sammen med et tilfredsstillende kontrolsystem. Revisorerne konstaterede, at den ramme, der er indført for at sikre, at støtten kun vil blive ydet i *klart definerede tilfælde*, ikke er tilstrækkelig. Kommissionen har ikke meget kontrol over begrundelsen for sådanne tilfælde, og medlemsstaterne har en stor skønsmargen med hensyn til at afholde disse betalinger. For hovedpartens vedkommende kan Kommissionen ikke træffe juridisk bindende foranstaltninger, og medlemsstaterne er kun forpligtet til at meddele Kommissionen de afgørelser, de træffer. Derfor var gennemførelsen af artikel 68 ikke altid i fuld overensstemmelse med den fælles landbrugspolitik, og der var ikke tilstrækkeligt bevis for, at de foranstaltninger, der er indført i henhold til artikel 68, i alle tilfælde er nødvendige eller relevante, det vil sige, om der er behov for dem, om de er udformet effektivt og med hensyn til omfanget af den støtte, der stilles til rådighed. Revisionen viste også, at gennemførelsen af støtteforanstaltningerne under artikel 68 er behæftet med forskellige mangler, f.eks. svagheder i de forvaltnings- og kontrolsystemer, der var blevet oprettet for at sikre, at de eksisterende foranstaltninger blev gennemført korrekt. Dette gælder også forvaltningsordningen, de administrative kontroller og kontrollen på stedet, i nogle tilfælde til trods for, at forvaltnings- og kontrolbyrden allerede var tung.

Da enkeltbetalingsordningen blev indført i 2003, fik medlemsstaterne mulighed for at øremærke op til 10 % af de nationale lofter, der var fastsat under den fælles landbrugspolitik, til udbetaling af særlig støtte og især til fortsat at anvende en række produktionskoblede støtteforanstaltninger for landbrugere. Denne særlige støtte blev senere udvidet ved artikel 68 i forordning (EF) nr. 73/2009, der øgede antallet af mål, som der kunne ydes støtte til. Det samlede budget for perioden 2010-2013 var på 6,4 milliarder euro.

- **Kan Kommissionen og medlemsstaterne påvise, at EU's budget til udvikling af landdistrikter anvendes fornuftigt?** (12/2013) — Retten undersøgte, om det klart fremgår, hvad der ønskes opnået med udgifterne til udvikling af landdistrikter, om der er pålidelige oplysninger, som viser, hvad der er opnået med udgifterne, og hvor produktivt dette er sket. I denne sammenhæng spiller overvågnings- og evalueringsystemet, den såkaldte fælles overvågnings- og evalueringsramme, en central rolle. Retten konkluderede, at Kommissionen og medlemsstaterne ikke i tilstrækkelig grad har påvist, hvad der er opnået i relation til målsætningerne for politikken for udvikling af landdistrikter, og at der ikke er tilstrækkelig sikkerhed for, at EU's budget til landdistriktsudvikling er blevet anvendt fornuftigt.

EU har afsat næsten 100 milliarder euro til opfyldelsen af målsætningerne for udvikling af landdistrikter i finansieringsperioden 2007-2013. Medlemsstaterne har også forpligtet 58 milliarder euro af deres egne midler til medfinansiering af programmerne for udvikling af landdistrikter. Medlemsstaterne udvikler programmerne for udvikling af landdistrikter. Når Kommissionen har godkendt programmerne, gennemføres de af medlemsstaterne.

- **Har Lifeprogrammets miljøkomponent været effektiv?** (15/2013) — Retten undersøgte, om miljøkomponentens udformning og gennemførelse bidrog til at gøre programmet effektivt. Under revisionen af projekter finansieret mellem 2005 og 2010 besøgte EU's revisorer de relevante tjenestegrene i Kommissionen samt fem medlemsstater, der er blandt de største Lifestøttemodtagere (Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien og Det Forenede Kongerige), og som tegner sig for 55 % af Lifebudgettet og 15 % af Lifeprojekterne. Retten konstaterede, at Lifemiljøkomponenten generelt ikke fungerede effektivt, fordi den ikke var udformet og gennemført godt nok.

Det igangværende Lifeprogram har et gennemsnitligt årligt budget på 239 millioner euro til finansiering af projekter, dvs. mindre end 1,5 % af EU's anslåede samlede miljørelaterede udgifter. Det er et beskedent budget i forhold til det ambitiøse mål: at bidrage til udvikling, ajourføring og gennemførelse af EU's miljøpolitik og -lovgivning. Næsten 50 % af dette budget, eller 120 millioner euro, er afsat til Lifemiljøkomponenten. Den resterende del finansierer de to andre komponenter — Life Natur og Life Information.

- **Er resultaterne af medlemsstaternes kontrol af landbrugsudgifterne pålidelige?** (18/2013) — Retten vurderede pålideligheden af medlemsstaternes statistiske rapporter, som indeholder resultaterne af medlemsstaternes administrative kontrol og deres kontrol på stedet. Medlemsstaternes betalingsorganer foretager administrativ kontrol af støtteansøgningerne for at efterprøve deres støtteberettigelse. De foretager også kontrol på stedet af en stikprøve af ansøgere. De fejl, der opdages ved disse kontroller, fører til nedsættelse af de støttebeløb, som ansøgerne kan få udbetalt. Medlemsstaterne indberetter hvert år resultaterne af disse kontroller til Kommissionen, og disse statistiske rapporter danner grundlaget for Kommissionens beregning af fejlforekomsten, som er et skøn over uregelmæssighederne i de afholdte betalinger efter udførelsen af samtlige kontroller. Som led i revisionen vurderede revisorerne den statistiske gyldighed af restfejlforekomsten. Denne revision, Rettens tidligere revisioner samt Kommissionens egne revisioner viser, at systemerne til administrativ kontrol og kontrol på stedet kun er delvis effektive, hvilket i alvorlig grad underminerer pålideligheden af de oplysninger, som medlemsstaterne sender til Kommissionen.

Kommissionen deler ansvaret for gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik med medlemsstaterne. Landbrugsudgifterne administreres og udbetales således af nationale eller regionale betalingsorganer, som rapporterer til Kommissionen. Medlemsstaterne udpeger uafhængige godkendelsesorganer, som over for Kommissionen attesterer betalingsorganernes årsregnskaber og bekræfter kvaliteten af deres kontrolsystemer.

EU som global partner

EU's aktiviteter på området eksterne forbindelser fokuserer på udvidelse, styrkelse af stabilitet, sikkerhed og velstand i nabolandene, aktiv støtte til bæredygtig udvikling på internationalt plan og foranstaltninger til fremme af global politisk styring og sikring af strategisk og civil sikkerhed.

For perioden 2007-2013 øremærkede EU 55,9 milliarder euro, svarende til 5,7 % af det samlede planlagte budget, til disse mål. Hovedparten af udgifterne forvaltes direkte af Kommissionen enten fra hovedkvarteret eller via delegationerne. En del af hjælpen forvaltes også i fællesskab med internationale organisationer.

I 2013 vedtog Revisionsretten følgende særberetninger på dette område:

- **EU's samarbejde med Egypten på området regeringsførelse (4/2013)** — Revisorerne undersøgte, om Europa-Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil har forvaltet den støtte, som EU har ydet til forbedring af regeringsførelsen i Egypten før og efter oprøret i 2011, effektivt. Generelt har EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen ikke været i stand til effektivt at forvalte EU's støtte til forbedring af regeringsførelsen i Egypten. Selv om Kommissionen før oprøret havde inkluderet en lang række menneskerettigheds- og demokratispørgsmål i den europæiske naboskabspolitik (ENP) handlingsplanen EU-Egypten, lykkedes det den ikke at opnå fremskridt. Der er ydet betydelige midler i form af budgetstøtte, men dette instrument har ikke været effektivt til at fremme forvaltningen af offentlige finanser. Manglende budgetgennemsigtighed, en ineffektiv revisionsfunktion og udbredt korruption er svagheder, som endnu ikke er blevet afhjulpet i Egypten. Efter oprøret blev der i forbindelse med ENP-revisionen ikke lagt stor vægt på kvinders og minoriteters rettigheder.

I perioden 2007-2013 tildelte EU Egypten ca. 1 milliard euro i støtte. Eftersom mere end halvdelen af dette beløb blev kanaliseret gennem Egyptens finansministerium ved hjælp af den såkaldte budgetstøtteordning, forlod EU sig i betydelig grad på landets forvaltning af offentlige finanser.

- **Den Europæiske Unions direkte finansielle støtte til Den Palæstinensiske Myndighed (14/2013)** (jf. »En forvaltningsrevision i fokus«)

Piger i skole i Egypten

En forvaltningsrevision i fokus

Den Europæiske Unions direkte finansielle støtte til Den Palæstinensiske Myndighed

Hospital i Gaza, hvor læger var modtagere af direkte finansielle støtte fra PEGASE

Verdens øjne har i mange år været rettet mod den israelsk-palæstinensiske fredsproces. Den Europæiske Union er ingen undtagelse. Som en af de vigtigste globale aktører i regionen har EU ydet betydelig bistand til de besatte palæstinensiske områder. EU har siden 1994 ydet mere end 5,6 milliarder euro i bistand med det formål at støtte Unionens overordnede målsætning om at bidrage til skabelsen af en tostatsløsning, som kan bringe den israelsk-palæstinensiske konflikt til ophør. Siden 2008 har EU's største program i det besatte palæstinensiske område været PEGASE-mekanismens direkte finansielle støtte, som mellem 2008 og 2012 har ydet ca. 1 milliard euro i direkte finansielle støtte. Programmet forsøger at hjælpe Den Palæstinensiske Myndighed med at opfylde

sine forpligtelser over for offentligt ansatte, pensionister og sårbare familier, opretholde de mest nødvendige offentlige ydelser og forbedre de offentlige finanser.

Revisionsretten gennemførte en forvaltningsrevision vedrørende denne støtte. Revisionen blev gennemført i perioden 1. juli-31. december 2012, og revisorerne indsamlede beviser gennem dokumentgennemgang, interview og primært gennem rejser til Østjerusalem, Vestbredden (Ramallah, Nablus, Jericho og Tulkarem) og Gaza med det mål at gennemføre interview i EU's repræsentants kontor med individuelle modtagerinstitutioner, repræsentanter for Den Palæstinensiske Myndighed, internationale donorer, revisionsfirmaer og lokale virksomheder. Revisorerne mødtes også med lærere, læger og sårbare familier, som var modtagere af PEGASE-mekanismens direkte støtte. Det særlige miljø satte revisorerne i udfordrende situationer, hvor de oplevede forsinkelser, havde brug for særlig sikkerhedsgodkendelse og blev transporteret rundt i pansrede køretøjer ledsaget af væbnet sikkerhedspersonale.

Målet med revisionen var at undersøge, hvor godt EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen forvaltede PEGASE-mekanismens direkte finansielle støtte. Revisionen var koncentreret om PEGASE-mekanismens udformning og gennemførelsesordninger samt de resultater, der var opnået med støtten, og disses bæredygtighed.

Konklusionen på revisionen var, at det var lykkedes for Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten at yde direkte finansielle støtte til Den Palæstinensiske Myndighed i en vanskelig situation, men at en række aspekter ved den nuværende tilgang i stigende grad trænger til et eftersyn, navnlig fordi der var tvivl om resultaternes bæredygtighed. Revisionsretten mener, at Den Palæstinensiske Myndighed bør opfordres til at iværksætte flere reformer, særlig i relation til den offentlige forvaltning. Samtidig er det nødvendigt at finde en metode, som kan få Israel til at træffe de fornødne foranstaltninger, som kan medvirke til at sikre, at den direkte finansielle støtte fra PEGASE er effektiv.

Programmet har givet et væsentligt bidrag til dækning af Den Palæstinensiske Myndigheds lønninger, men det stigende antal modtagere og de færre og færre midler til PEGASE-mekanismens direkte finansielle støtte fra andre donorer forårsagede alvorlige forsinkelser i Den Palæstinensiske Myndigheds udbetaling af lønninger i 2012, hvilket medførte uroligheder blandt den palæstinensiske befolkning.

Den direkte finansielle støtte fra PEGASE har bidraget til de mest nødvendige offentlige ydelser, men på grund af den politiske situation blev et betragteligt antal offentligt ansatte i Gaza betalt uden at gå på arbejde og levere offentlig service. Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten har ikke gjort nok for at løse dette problem.

På trods af den omfattende direkte finansielle støtte fra PEGASE stod Den Palæstinensiske Myndighed over for et alvorligt budgetunderskud i 2012, hvilket også truede med at underminere reformerne af forvaltningen af de offentlige finanser. I sidste ende kan truslen mod Den Palæstinensiske Myndigheds bæredygtighed i betragtelig grad spores tilbage til de mangfoldige forhindringer for den økonomiske udvikling af det besatte palæstinensiske område, som den israelske regering har opstillet, og som dermed også svækker PEGASE-støttens effektivitet.

På grundlag af disse resultater fremsatte Revisionsretten en række anbefalinger til EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen. Retten anbefalede blandt andet at styrke programmeringen af den fremtidige direkte finansielle støtte fra PEGASE, at reducere administrationsomkostningerne ved at anvende konkurrencebaserede udbud i forbindelse med kontrakter med relation til forvaltning og kontrol af PEGASE-støtten, at forenkle PEGASE-mekanismens forvaltningssystem, fremover at knytte betingelser til den direkte finansielle støtte fra PEGASE (særlig ved at kæde den sammen med konkrete fremskridt, som Den Palæstinensiske Myndighed skal gøre med hensyn til at reformere den offentlige forvaltning og forvaltningen af de offentlige finanser) og at afbryde PEGASE-støtten til finansiering af lønninger og pensioner til offentligt ansatte i Gaza og omdirigere den til Vestbredden.

Endelig anbefalede Retten, at EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen sammen med det bredere donorsamfund bør forstærke dialogen med Israel inden for rammerne af det bredere samarbejde mellem EU og Israel med henblik på at afgøre, hvilke foranstaltninger Israel skal træffe for at sikre, at den direkte finansielle støtte fra PEGASE bliver mere effektiv.

Offentliggørelsen af denne beretning vakte stor politisk interesse og medieinteresse. Mediedækningen omfattede blandt andet overskrifter i store internationale aviser, TV-dækning og drøftelser i Europa, Mellemøsten, Asien, Nord- og Syd- og Mellemamerika, Oceanien og blogosfæren.

Beretningen blev forelagt for Europa-Parlamentet, som fuldt ud tilsluttede sig Revisionsrettens konklusioner og anbefalinger. Parlamentet anmodede indtrængende EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen om at træffe de nødvendige foranstaltninger til at forbedre tilvejebringelsen af støtte til Den Palæstinensiske Myndighed.

Revisionsholdet (fra venstre mod højre): Francis Joret, Fabrice Mercade, medlem af Revisionsretten Hans Gustaf Wessberg, Jana Hošková og Svetoslav Hristov

- **EU's støtte til regeringsførelse i Den Demokratiske Republik Congo (9/2013)** — Retten vurderede, om EU's støtte til regeringsførelse er relevant i forhold til behovene og giver de planlagte resultater, og om Kommissionen tager tilstrækkeligt hensyn til Den Demokratiske Republik Congos (DR Congos) struktursvagthed ved udformningen af EU-programmerne. Revisionen vedrørte den støtte, som EU i perioden 2003-2011 ydede til valgprocessen, til reformen af sikkerhedssektoren (retsvæsen og politi), til reformen af forvaltningen af de offentlige finanser og til decentraliseringsprocessen. Retten konkluderer, at effektiviteten af EU's støtte til regeringsførelse i DR Congo er begrænset. EU-støtten til regeringsførelse ydes inden for rammerne af en generelt forsvarlig samarbejdsstrategi, den tackler landets vigtigste behov, og den har givet en del resultater. Fremskridtene er imidlertid langsomme, ujævne og samlet set begrænsede. Under halvdelen af programmerne har givet eller kan forventes at give hovedparten af de planlagte resultater. I de fleste tilfælde er der ingen realistisk udsigt til bæredygtighed.

God regeringsførelse er en af de grundlæggende europæiske værdier og et nøgleelement i EU's udviklingssamarbejde med tredjelande. Efter genoptagelsen af det strukturelle samarbejde med DR Congo ydede EU i perioden fra 2003 til 2011 ca. 1,9 milliarder euro i bistand og blev dermed en af landets vigtigste udviklingspartnere.

- **EU's udviklingsbistand til Centralasien (13/2013)** — Ved revisionen vurderedes det, hvordan Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil planlagde og forvaltede udviklingsbistanden til de centralasiatiske republikker (Kasakhstan, Kirgisistan, Tadsjikistan, Turkmenistan og Usbekistan) i perioden 2007-2012. Revisionen viste, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten gjorde et stort arbejde under vanskelige betingelser for at planlægge og gennemføre programmet for EU's udviklingsbistand til Centralasien, der blev præsenteret i det regionale strategidokument fra april 2007. Planlægningen og fordelingen af bistanden var generelt tilfredsstillende. Implementeringen var mindre tilfredsstillende.

Mellem 1991 og 2013 tildelte EU over 2,1 milliard euro i udviklingsbistand og humanitær bistand til disse lande, hvoraf 750 millioner euro var afsat til perioden 2007-2013. I perioden 2007-2012 udbetalte Kommissionen 435 millioner euro i udviklingsbistand til Centralasien, med Kirgisistan og Tadsjikistan som de største modtagere.

- **EU's klimafinansiering inden for rammerne af ekstern bistand (17/2013)** — Retten undersøgte, om Kommissionen har forvaltet de klimarelaterede udgifter fra EU-budgettet og de europæiske udviklingsfonde (EUF) fornuftigt. Revisionen viste, at Kommissionen fokuserede sine bistandsprogrammer på relevante prioriteter, men der bør gøres en meget større indsats for at sikre komplementaritet mellem EU's og medlemsstaternes landeprogrammer og for at forhindre og bekæmpe korrupcion.

I 2009 gav de udviklede lande tilsagn om »hurtig startfinansiering« til et beløb af 30 milliarder USD for 2010-2012, og de indgik en langsigtet forpligtelse om at yde 100 milliarder USD om året inden 2020. EU-medlemsstaterne og Kommissionen er endnu ikke blevet enige om, hvordan de skal opfylde deres forpligtelse om at øge klimafinansieringen på lang sigt, og det er uklart, i hvilket omfang EU har opfyldt tilsagnet om hurtig startfinansiering. Der er ikke på EU-plan indgået en aftale om en definition af klimafinansiering, og der er endnu ikke etableret et effektivt overvågnings-, rapporterings- og verifikationssystem.

EU-indtægter/egne indtægter

De fleste af EU's indtægter beregnes på grundlag af makroøkonomiske statistikker og overslag fra medlemsstaterne. Revisionsrettens revision med hensyn til den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for de BNI- og momsbaseede egne indtægter, dækker Kommissionens behandling af dataene fra medlemsstaterne, men ikke fremskaffelsen af disse data.

I 2013 vedtog Revisionsretten følgende beretning på dette område:

- **Sikring af rigtige data vedrørende bruttonationalindkomsten (BNI): En mere struktureret og bedre fokuseret tilgang ville forbedre effektiviteten af Kommissionens kontrol (11/2013)**
— Retten undersøgte, om Kommissionens kontrol af de BNI-data, der anvendes som grundlag for beregningen af egne indtægter, var velstruktureret og fokuseret. Retten konkluderede, at Kommissionens kontrol af BNI-data ikke var tilstrækkelig struktureret og fokuseret. Kommissionen foretog ikke en hensigtsmæssig planlægning og prioritering af sit arbejde, anvendte ikke en ensartet tilgang ved sin kontrol i medlemsstaterne og udførte ikke arbejde nok på medlemsstatsniveau. Endvidere blev der ikke rapporteret tilstrækkeligt om kontrollen. Beretningens anbefalinger vil kunne bidrage til at sikre, at medlemsstaternes bidrag til EU-budgettet beregnes korrekt og rimeligt. De vil også kunne forbedre effektiviteten af Kommissionens arbejde. Kommissionen har erkendt, at der bør gøres en indsats.

EU-budgettet finansieres ved hjælp af egne indtægter og andre indtægter. Der er tre kategorier af egne indtægter: traditionelle egne indtægter (told på importerede varer og produktionsafgift for sukker), egne indtægter beregnet på grundlag af den merværdiafgift (moms), som medlemsstaterne opkræver, og egne indtægter beregnet på basis af medlemsstaternes BNI. Sidstnævnte er steget fra ca. 50 % af budgettet i 2002 (46 milliarder euro) til 70 % i 2012 (98 milliarder euro).

Opfølgning af tidligere anbefalinger

Revisionsretten bidrager primært til at forbedre den økonomiske forvaltning gennem sine anbefalinger. I 2013 offentliggjorde Revisionsretten sin anden særberetning om gennemførelsen af de anbefalinger, den har fremsat i tidligere årsberetninger.

- **2012-beretning om opfølgning af Den Europæiske Revisionsrets særberetninger (19/2013)** — Retten undersøgte, om der var blevet fulgt hensigtsmæssigt op på anbefalingerne i Rettens særberetninger fra perioden 2006-2010. Rettens revision omfattede stikprøver på 62 anbefalinger fra ti særberetninger. Revisionsretten vurderede de foranstaltninger, Kommissionen havde truffet som reaktion på Revisionsrettens anbefalinger. Revisionen viste, at Rettens anbefalinger var blevet taget i betragtning — Kommissionen havde implementeret 83 % af de undersøgte anbefalinger fuldt ud eller i de fleste henseender, 12 % var blevet implementeret i nogle henseender, mens 5 % ikke var blevet implementeret.

Opfølgning af revisionsberetninger betragtes i de internationale revisionsstandarder som sidste trin i cyklussen i en forvaltningsrevision, der består af planlægning, udførelse og opfølgning. Yderligere oplysninger om opfølgningen af Revisionsrettens anbefalinger findes på side 41.

EU-revisorer på vej til at kontrollere en modtager på stedet

Udtalelser afgivet i 2013

Revisionsretten bidrager til at forbedre **EU's økonomiske forvaltning** gennem sine udtalelser om forslag til ny eller ændret lovgivning med finansiell indvirkning. De øvrige EU-institutioner anmoder om disse udtalelser, og lovgivningsmyndighederne — Europa-Parlamentet og Rådet — anvender dem i deres arbejde. Revisionsretten kan også på eget initiativ udsende positionspapirer om andre spørgsmål. Der blev udarbejdet to skrivelser fra formanden i 2013. Den ene som svar på Rådets anmodning om en sammenfatning af revisionsresultaterne i Revisionsrettens særlige årsberetninger om EU-agenturer, andre organer og fællesforetagender (jf. side 12). Den anden omhandlede Rådets forslag om at etablere en fælles tilsynsmekanisme for kreditinstitutter.

I 2013 vedtog Revisionsretten fire udtalelser, som vedrørte en række væsentlige områder:

- statuten for og finansieringen af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde (1/2013) (jf. tekstboks)
- et ændret forslag til en forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden (2/2013).

- finansforordningen for den 11. Europæiske Udviklingsfond (3/2013), og
- ændring af de finansielle regler vedrørende EU's budget for så vidt angår fremførsel af bevillinger i forbindelse med visse udgiftskategorier (4/2013)

Udtalelserne offentliggøres i deres fulde ordlyd på Revisionsrettens websted (<http://eca.europa.eu>) på alle de officielle EU-sprog.

4 udtalelser | vedtaget i 2013

Udtalelse nr. 1/2013 om forslaget til forordning om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde

I 2012 modtog i alt 13 politiske partier og 12 politiske fonde på europæisk plan midler fra EU's almindelige budget. Der er ydet finansiering til politiske partier siden 2004, og finansieringen af politiske fonde startede i 2007. Midlerne forvaltes af Europa-Parlamentet.

Forslaget til forordning om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde giver disse organer status som europæisk juridisk person. I fremtiden vil det være en forudsætning for at modtage midler fra EU-budgettet, at de er registreret i Europa-Parlamentet med en sådan status.

Kommissionens forslag afhjalp en række mangler ved de bestemmelser, der var gældende på daværende tidspunkt. Der er imidlertid flere spørgsmål, der bør tages op for at fremme en europæisk politisk kultur med hensyn til uafhængighed, regnskabspligt og ansvarlighed, styrke kontrollen og undgå potentielt misbrug af finansieringsreglerne.

Revisionsretten bemærkede blandt andet, at det i forordningen klart bør defineres, hvad der anses for at være *gaver, bidrag* eller *lån* til europæiske politiske partier. Den anbefalede også, at sanktionerne for at overtræde reglerne i mindre grad blev baseret på et skøn, og at bøder blev et multiplum af de pågældende uregelmæssige beløb uden nogen maksimumsgrænse.

I henhold til udkastet til forordning skulle de politiske partier og fonde fremlægge årsregnskaber i overensstemmelse med gældende lov i den medlemsstat, i hvilken de er hjemmehørende, men Revisionsretten fandt, at for at sikre bedre sammenlignelighed og gennemsigtighed vil det være at foretrække, at der indføres en standardiseret regnskabsopstilling efter periodiseringsprincippet og detaljerede rapporteringsforpligtelser med brug af en obligatorisk model, som skal anvendes af alle politiske partier og fonde uafhængigt af den lov, der gælder i den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende.

Revisionsretten bemærkede også, at forordningens bestemmelser bør gøres klarere, så det klart fremgår, at EU's eksterne revisor har beføjelse til at revidere disse midler.

Partnerskab med interessenter

Værdien af Revisionsrettens bidrag til EU's ansvarlighed afhænger i stor udstrækning af, hvordan dens vigtigste partnere i ansvarlighedsprocessen anvender Rettens arbejde og produkter. Disse partnere er de politiske myndigheder, der er ansvarlige for det offentlige tilsyn med anvendelsen af EU-midler (dvs. Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og de nationale parlamenter). Revisionsrettens strategi for 2013-2017 forpligter Retten til at forbedre sine interne ordninger for overvågning af eksterne udviklinger og håndtering af forbindelser til Rettens partnere.

Revisionsrettens formand og medlemmer oprettholder regelmæssige kontakter med Europa-Parlamentets udvalg, navnlig Budgetkontroludvalget (CONT). I 2013 deltog Rettens formand, Vítor Caldeira, i fem møder i CONT-udvalget samt i en række af Europa-Parlamentets plenarmøder, hvor han blandt andet præsenterede Revisionsrettens årsprogram, årsberetninger samt dens udtalelser og andre produkter.

I 2013 gav andre medlemmer af Revisionsretten 68 gange fremmøde i CONT-udvalget i forbindelse med 15 møder vedrørende Revisionsrettens årsberetninger og særberetninger, hvor specifikke spørgsmål vedrørende budget- og/eller politikgennemførelse blev behandlet. De deraf følgende drøftelser resulterede i, at individuelle medlemmer af CONT-udvalget udarbejdede rapporter om Revisionsrettens særberetninger, herunder et udkast til en rapport om Revisionsrettens særberetninger i forbindelse med decharge for 2012 til Kommissionen.

Ved flere lejligheder har medlemmerne haft mulighed for at præsentere særberetninger for andre af Europa-Parlamentets udvalg, herunder udvalgene om landbrug og udvikling. Endvidere blev traditionen med et fælles møde mellem CONT-udvalgets og Revisionsrettens medlemmer videreført i 2013.

I 2013 begyndte CONT-udvalget at drøfte en betænkning om Den Europæiske Revisionsrets fremtidige rolle. Revisionsretten tilslutter sig den holdning, som der gives udtryk for i betænkningen, om, at enhver diskussion af eventuelle reformer af Revisionsretten skal sættes ind i den bredere sammenhæng med udfordringen ved at forbedre EU's ansvarlighed. Revisionsretten ser frem til at tage fat på disse emner på de områder, hvor den har beføjelse til at handle. Disse områder vedrører navnlig dens arbejde, dens interessenter og anvendelsen af dens ressourcer. På mange områder er Revisionsretten allerede i gang med relevante initiativer som led i gennemførelsen af sin strategi for 2013-2017.

Revisionsretten samarbejder også med Rådet i dets forskellige sammensætninger og aktiviteter. I 2013 forelagde Rettens formand, Vítor Caldeira, årsberetningerne for Rådet for Økonomi og Finans, og Revisionsrettens medlemmer anmodes ofte om at præsentere særberetninger for Rådets udvalg.

Det er en prioritet for Revisionsretten at sikre effektive forbindelser med de nationale parlamenter. Medlemmerne præsenterer ofte årsberetningen for nationale målgrupper. De nationale parlamenter udenrigs- og finanskontroludvalg informeres med jævne mellemrum om Revisionsrettens aktiviteter. Delegationer fra en række nationale parlamenter besøgte Revisionsrettens i løbet af året, deriblandt Yannakis L. Omirou, formand for Republikken Cyperns parlament.

Det årlige møde mellem Revisionsretten og CONT-udvalget, Luxembourg, oktober 2013

Samarbejde med andre overordnede revisionsorganer

Revisionsretten samarbejder primært med andre overordnede revisionsorganer (OR) i:

- Kontaktkomitéen for de **Overordnede Revisionsorganer i EU's Medlemsstater**
- netværket af **overordnede revisionsorganer i kandidatlande og potentielle kandidatlande** til medlemskab af EU
- **internationale organisationer** for offentlige revisionsorganer, navnlig Den Internationale Organisation af Øverste Revisionsmyndigheder (Intosai) og dens europæiske regionale gruppe (Eurosai).

Kontaktkomitéen for de Overordnede Revisionsorganer i EU's Medlemsstater

Ifølge EU-traktaten skal Revisionsretten og medlemsstaternes nationale revisionsinstitutioner samarbejde på grundlag af tillid, men samtidig således, at de bevarer deres uafhængighed. Revisionsretten samarbejder aktivt med de overordnede revisionsorganer i EU's medlemsstater inden for rammerne af kontaktkomitéen, som holder et årligt møde. I kontaktkomitéen er der nedsat arbejdsgrupper og oprettet netværk og taskforce, som skal medvirke til at behandle specifikke spørgsmål af fælles interesse.

I maj 2013 var Revisionsretten vært for et ekstraordinært møde i kontaktkomitéen, der blev ledet af Litauens OR, og som havde til mål tæt at følge udviklingen i Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) og i EU's økonomiske styring. På dette møde *vedtog kontaktkomitéen en erklæring om vigtigheden af passende revisions- og ansvarlighedsordninger i Den Økonomiske og Monetære Union og EU's økonomiske styring.*

På det ordinære årlige møde, som blev afholdt i Vilnius (Litauen) i oktober 2013, blev der fokuseret på to hovedtemaer: et seminar om OR's rolle med hensyn til at styrke ansvarligheden i EU i den nye finansielle ramme for 2014-2020 og den nye finansforordning samt den seneste udvikling vedrørende den nye økonomiske styring.

Kontaktkomitéen af Overordnede Revisionsorganer i Den Europæiske Union, oktober 2013

Netværket af overordnede revisionsorganer i kandidatlande og potentielle kandidatlande til medlemskab af EU

Revisionsretten samarbejder med OR i kandidatlandene og i de potentielle kandidatlande til medlemskab af EU i et netværk², som har en organisationsstruktur, der minder om kontaktkomitéens.

I november 2013 deltog Revisionsretten i formandskabet for mødet i formændenes netværk, som blev afholdt i Montenegro. Målet med mødet var at identificere prioriterede emner for netværkets nye skitse til en arbejdsplan, som var baseret på resultaterne af netværkets tidligere aktiviteter. Forud for mødet blev der afholdt en konference om forbindelserne mellem de overordnede revisionsorganer og parlamenterne, som Revisionsretten deltog aktivt i.

Budva, Montenegro

² Pr. januar 2014 omfatter netværket fem kandidatlande (Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Island, Montenegro, Serbien og Tyrkiet) og to mulige kandidatlande (Albanien og Bosnien-Hercegovina). I november 2013 fik Kosovo* tilladelse til at deltage i netværket som observatør.

* Denne betegnelse er med forbehold for holdninger til status og i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

Andet samarbejde

I 2013 fortsatte Revisionsretten med aktivt at arbejde på og bidrage til Intosais og Eurosais aktiviteter.

Siden Revisionsretten i 2004 blev fuldgyldigt medlem af Intosai, har den spillet en aktiv rolle og deltaget fuldt ud i Intosais aktiviteter, og den har deltaget i flere udvalg og arbejdsgrupper.

I 2013 fortsatte Revisionsretten sit engagement i Intosais mål 1 (faglige standarder) som medlem af:

- underudvalgene vedrørende finansiell og juridisk-kritisk revision samt forvaltningsrevision
- projektet om revisionskvalitetskontrol og harmoniseringsprojektet.

For så vidt angår Intosais mål 2 (kapacitetsopbygning):

- leverede Revisionsretten input og ekspertise til underudvalget for fremme af bedste praksis og kvalitetssikring gennem frivillige peerevalueringer
- fulgte Revisionsretten arbejdet i underudvalget om fremme af aktiviteter vedrørende øget kapacitetsopbygning blandt Intosais medlemmer.

For så vidt angår Intosais mål 3 (vidensdeling) har Revisionsretten siden 2008 varetaget formandskabet for **arbejdsgruppen om regnskabspligt og ansvarlighed i forbindelse med revision af katastrofehjælp**. I oktober 2013 **godkendte** Intosaikongressen (Incosai) arbejdsgruppens vigtigste output i form af fem internationale standarder for overordnede revisionsorganer (ISSAI), som er inkluderet i **den nye 5500-5599-serie af retningslinjerne for revision af katastrofehjælp** samt vejledningen i god forvaltningspraksis (Intosai GOV) vedrørende en integreret ramme for finansiell regnskabspligt og ansvarlighed i forbindelse med katastrofehjælp og humanitær bistand. Med godkendelsen af disse vigtige dokumenter blev arbejdsgruppen nedlagt.

Revisionsretten deltog også:

- som medlem af styringsgruppen i Intosais arbejdsgruppe om miljørevision, og
- i Intosais arbejdsgruppe om modernisering af det finansielle system og lovgivningsmæssige reformer (tidligere taskeforcen om den globale finanskriser).

I oktober 2013 deltog Revisionsretten i den XXI Intosaikongres (Incosai) i Beijing, Kina, hvor Retten var repræsenteret af Vítor Caldeira, formand, Gijs de Vries (medlem af Revisionsretten og formand for arbejdsgruppen om regnskabspligt og ansvarlighed i forbindelse med katastrofehjælp) og Henrik Otbo, medlem af Revisionsretten.

Revisionsretten fortsatte sit engagement i IntoSAINT-projektet, et selvevalueringsinstrument, som ledes af OR i Nederlandene i Intosais regi. I 2013 gennemførte Revisionsretten en selvevaluering vedrørende integritet under tilsyn af OR i Norge og Nederlandene.

I 2013 deltog Revisionsretten i det XL Eurosaibestyrelsesmøde i forlængelse af sin udnævnelse til medlem af bestyrelsen i 2011, og den fortsatte sit aktive engagement i Eurosaibestyrelsesarbejdsgrupperne og taskeforcerne. Revisionsretten:

- deltog i det 11. årlige møde i Eurosaibestyrelsesarbejdsgruppe om miljørevision
- deltog i det andet møde i Eurosaibestyrelsesarbejdsgruppe om revision og etik, og den organiserede og var vært for Eurosaibestyrelsesseminar om revisionsetik og
- deltog i den første Young Eurosaikongres (YES).

Inden for rammerne af de fælles konferencer for Intosais regionale arbejdsgrupper deltog Revisionsretten aktivt i den IV fælles Eurosaibestyrelses-Arabosai-konference, som havde fokus på de moderne udfordringer for OR's kapacitetsopbygning. Revisionsretten bidrog med et lantedokument om tema I — De overordnede offentlige myndigheders ansvar som følge af udfordringerne ved FN's Generalforsamlings resolution A/66/209 af 22. december 2011 (Responsibilities of Supreme Public Authorities arising from challenges of UN General Assembly Resolution A/66/209 of 22 December 2011).

XXI Intosaikongres (Incosai), Kina, oktober 2013

Nye internationale retningslinjer om tilvejebringelse og revision af humanitær bistand efter katastrofer

De stadigt hyppigere katastrofer på verdensplan og de stadigt større menneskelige og økonomiske konsekvenser, som disse afstedkommer, betyder, at mængden af humanitær bistand er steget markant de senere år. På trods af dette var der ingen specifikke retningslinjer for revision af katastrofehjælp. Intosai reagerede på dette forhold ved at etablere en arbejdsgruppe om regnskabspligt og ansvarlighed i forbindelse med og revision af katastrofehjælp. Arbejdsgruppen blev ledet af Den Europæiske Revisionsret, som offentliggjorde nye retningslinjer for donorer, modtagere og revisorer af humanitær katastrofehjælp.

Målet med de nye retningslinjer, de såkaldte Intosai GOV 9250 og 5500-serien af ISSAI'erne, er at **forbedre gennemsigtigheden og ansvarligheden** i forbindelse med katastrofehjælp og andre former for humanitær bistand.

Intosai GOV 9250-**retningslinjerne hjælper ydere** (donorer og multilaterale organisationer, der er involveret i kanaliseringen af midler) og modtagere af humanitær bistand med at identificere, præcisere og **forenkle strømmen af bistand** mellem dem. Hver enkelt yder og modtager (»interessent«) af humanitær bistand bør udarbejde en tabel med umiddelbart tilgængelige data, der viser, hvor midlerne kommer fra, og hvem og hvad de udbetales til.

ISSAI'ernes 5500-serie definerer **regler og god praksis** for revision af katastroferisikoreduktion og efter-katastrofehjælp **for at hjælpe OR** til at bidrage til at begrænse effekten af katastrofer og **gøre bistanden mere effektiv**, sparsommelig og produktiv.

Inden offentliggørelsen blev de nye retningslinjer gennemgået af ca. 30 organisationer (OR, De Forenede Nationer og andre internationale organisationer, regeringer og NGO'er), som i stor udstrækning tilsluttede sig dem og modtog dem med entusiasme.

Vigtige begivenheder

Indvielsen af Revisionsrettens nye bygning

Den 8. maj 2013 blev Revisionsrettens nye K3-Bygning indviet af den luxembourgske premierminister, Jean-Claude Juncker, viceminister John Perry, som repræsentant for det irske rådsformandskab, og Revisionsrettens formand, Vítor Caldeira. Blandt gæsterne var bygningens arkitekter og de personer, som havde været involveret i opførelsen af bygningen, repræsentanter for EU-institutionerne og for Luxembourg by, tidligere medlemmer af Revisionsretten og formændene for medlemsstaternes overordnede revisionsorganer. Indvielsen markerede fuldførelsen af K3-projektet, der blev gennemført til tiden og inden for rammerne af budgettet, og det forhold, at den nye bygning samlede hele personalet på ét sted for første gang i mange år.

Ved samme lejlighed var Revisionsretten vært for et ekstraordinært møde mellem formændene for de overordnede revisionsorganer i EU-medlemsstaterne med henblik på Det Europæiske Råds møde i juni 2013. Det blev påpeget, at det var vigtigt at sikre hensigtsmæssige revisions- og ansvarlighedsordninger for Den Økonomiske og Monetære Union og bankunionen. For yderligere oplysninger henvises til side 31.

Jean-Claude Juncker ved indvielsen af Revisionsrettens nye bygning, Luxembourg, maj 2013

Herman Van Rompuy ved Revisionsrettens konference om styreformer og ansvarlighed, Luxembourg, september 2013

Konference om styreformer og ansvarlighed i anledning af 35-årsjubilæet

Som led i fejringen af 35-årsjubilæet var Revisionsretten vært for en konference om regeringsførelse og ansvarlighed i EU, der blev afholdt den 12. september 2013 i dens hovedsæde i Luxembourg.

Konferencen samlede akademikere og repræsentanter for EU-institutionerne med henblik på at drøfte emner i relation til styreformer i EU, under hensyntagen til grundelementerne i finansiel og politisk ansvarlighed. I hovedtalen bemærkede **formanden for Det Europæiske Råd, Herman Van Rompuy**, at borgerne i vanskelige tider har berettigede forventninger om, at deres hårdtjente skattepenge anvendes effektivt. I sin tale erkendte Revisionsrettens formand, Vítor Caldeira, de udfordringer, der er forbundet med en mere effektiv offentlig ansvarlighed for de resultater, der opnås ved hjælp af EU-midlerne.

Konferencen blev afsluttet med en **rundbordsdiskussion blandt eksperter** på området: Patrick Dunleavy, professor i statskundskab og grundlæggende retsprincipper ved London School of Economics and Political Science, Michael Theurer, formand for Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg, Pablo Zalba Bidegain, næstformand for Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg, Mark Bovens, professor i offentlig administration ved Utrecht University School of Governance, og Gijs de Vries, medlem af Revisionsretten.

Overrækkelse af Revisionsrettens pris (fra venstre mod højre): tidligere medlem af Revisionsretten John Wiggins, prisvinder Mieke Hoezen og Revisionsrettens formand, Vítor Caldeira, Luxembourg, juni 2013

Den Europæiske Revisionsrets 2012-Fabrapris for forskning i revision i den offentlige sektor

Den 25. juni 2013 blev Mieke Hoezen tildelt **Revisionsrettens pris for forskning i revision i den offentlige sektor**. Det er anden gang, at denne pris uddeles. Målet med prisen er at skabe incitament til og anerkendelse af forskning i emner vedrørende offentlig revision. I 2013 var prisen tilegnet Juan Manuel Fabra Vallés (1950-2012), Revisionsrettens tidligere formand, som gennem sit arbejde og eksempel bidrog til at fremme Revisionsrettens omdømme som en europæisk institution, der er på forkant med udviklingen inden for offentlig revision.

Ved den offentlige ceremoni præsenterede Mieke Hoezen sin vindende afhandling, »*The competitive dialogue procedure: negotiations and commitment in inter-organisational construction projects*«. Afhandlingen er en effektivitetsundersøgelse af et europæisk instrument — udbudsproceduren konkurrencepræget dialog.

Mieke Hoezen er en erfaren forsker fra Nederlandene. Hun afsluttede sin ph.d.-afhandling ved universitet i Twente, Nederlandene, i juni 2012. I henhold til Revisionsrettens 2012-udvælgelsesudvalg yder denne afhandling et bidrag til revision i den offentlige sektor, idet den udvikler en metode til effektivitetsundersøgelser, der indbefatter genskabelse af politisk retorik, forventningsmekanismer og reel resultatmåling.

Revisionsrettens kollegium

Revisionsrettens kollegium består af et medlem fra hver enkelt medlemsstat. I henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har Revisionsrettens medlemmer en mandatperiode på seks år og kan genudnævnes.

Medlemmerne fordeles på en af de fem afdelinger. Afdelingerne vedtager revisionsberetninger og udtalelser og træffer afgørelser om bredere spørgsmål af strategisk og administrativ art. De enkelte medlemmer er også ansvarlige for deres egne opgaver, som primært har relation til revision. Selve revisionsarbejdet udføres normalt af Rettens revisorer og koordineres af det ansvarlige medlem med bistand fra dennes kabinet.

Medlemmet forelægger beretningen for afdelingen og/eller Retten i plenum med henblik på vedtagelse og derefter for Europa-Parlamentet, Rådet og de øvrige relevante interessenter, herunder medierne.

Efter indstilling fra medlemsstaterne har Rådet for Den Europæiske Union efter høring af Europa-Parlamentet udnævnt tre nye medlemmer af Den Europæiske Revisionsret i 2013. Revisionsretten fik to nye medlemmer: Ilijana Ivanova (Bulgarien) i januar og George Pufan (Rumænien) i juli. Den 1. juli 2013 blev Kroatien EU's 28. medlemsstat, og Revisionsretten bød velkommen til sit første kroatisk medlem, Neven Mates.

Revisionsrettens kollegium ved udgangen af 2013

DEN EUROPÆISKE REVISIONSRET
31/12/2013

Formand

Vitor Manuel
da SILVA CALDEIRA
Portugal

Afdeling I — Beskyttelse og forvaltning af naturressourcer

Afdelingsformand

Jan
KINŠT
Den Tjekkiske Republik

Ioannis
SARMAS
Grækenland

Michel
CRETIN
Frankrig

Augustyn
KUBIK
Polen

Rasa
BUDBERGYTĖ
Litauen

Kevin
CARDIFF
Irland

Afdeling II — Strukturpolitikker, transport og energi

Afdelingsformand

Henri
GRETHEN
Luxembourg

Harald
NOACK
Tyskland

Lazaros S.
LAZAROU
Cypern

Harald
WÖGERBAUER
Østrig

Ville
ITALÄ
Finland

Iliana
IVANOVA
Bulgarien

Afdeling III — Foranstaltninger udadtil

Afdelingsformand

Karel
PINXTEN
Belgien

David
BOSTOCK
Det Forenede Kongerige

Szabolcs
FAZAKAS
Ungarn

Gijs M.
de VRIES
Nederlandene

Hans Gustaf
WESSBERG
Sverige

Afdeling IV — Indtægter, forskning og interne politikker samt EU-institutioner og -organer

Afdelingsformand

Louis
GALEA
Malta

Ladislav
BALKO
Slovakiet

Milan Martin
CVIKL
Slovenien

Pietro
RUSSO
Italien

Baudilio TOMÉ
MUGURUZA
Spanien

George
PUFAN
Rumænien

Neven
MATES
Kroatien

CEAD-afdelingen — Koordinering, evaluering, revisionserklæring og udvikling

Afdelingsformand

Igors
LUDBORŽS
Letland

Kersti
KALJULAID
Estland

Henrik
OTBO
Danmark

En ny strategi for 2013-2017 — opnåede fremskridt

I 2013 begyndte Revisionsretten at gennemføre sin strategi for perioden 2013-2017. Revisionsrettens mål for denne periode er at maksimere værdien af Revisionsrettens bidrag til offentlig regnskabspligt og ansvarlighed i EU. Til det formål har Retten fastsat følgende prioriteter:

- at fokusere Revisionsrettens produkter på at forbedre regnskabspligt og ansvarlighed i EU
- at samarbejde med andre for at styrke Revisionsrettens bidrag til EU's regnskabspligt og ansvarlighed
- at videreudvikle Revisionsretten som en professionel revisionsinstitution
- at gøre bedst mulig brug af Revisionsrettens viden, færdigheder og ekspertise
- at demonstrere Revisionsrettens performance og ansvarlighed.

I perioden 2013-2017 vil Revisionsretten i sine beretninger, udtalelser og bemærkninger fokusere på behovet for at:

- styrke den offentlige regnskabspligt og ansvarlighed og revisionsordningerne
- forbedre den økonomiske forvaltning og rapporteringen om gennemførelsen og effekten af EU-budgettet og
- styrke udformningen af EU-politikker og udgiftsprogrammer.

I 2013 havde gennemførelsen af Revisionsrettens strategi fokus på:

- gennemgang og ajourføring af årsberetningen om gennemførelsen af EU-budgettet fra og med regnskabsåret 2014
- styrkelse af udvælgelsen og planlægningen af revisioner med indførelsen af et nyt arbejdsprogrammeringssystem, som gør det muligt for Revisionsretten at fokusere mere effektivt på strategiske prioriteter og brugernes behov
- imødekomme behovet for analytiske beretninger om mere generelle spørgsmål vedrørende offentlige EU-midler med iværksættelsen af to undersøgelser (landscape reviews), som skal offentliggøres i 2014, én om ansvarshuller (accountability gaps) og den anden om generelle risici med hensyn til EU's økonomiske forvaltning
- udvikling og yderligere professionalisering af den eksterne kommunikation og kontakten til brugerne med gennemførelsen af specifikke foranstaltninger i 2014
- forbedring af Revisionsrettens praksis for forvaltningsrevision gennem et peer review, som gennemføres af de overordnede revisionsorganer i Tyskland, Frankrig og Sverige, og som offentliggøres i begyndelsen af 2014
- forøgelse af produktiviteten ved at forberede forslag til optimering af fordelingen af revisionsroller og -ansvarsområder og strømlining af forvaltningsrevisionsprocessen og
- ændring af Revisionsrettens nøgleresultatindikatorer for at forbedre målingen af Revisionsrettens performance (s. 40-43).

Måling af Revisionsrettens resultater

Siden 2008 har Revisionsretten anvendt nøgleresultatindikatorer (KPI'er) til at holde ledelsen orienteret om de fremskridt, der er sket hen imod opfyldelsen af målene, til at støtte beslutningstagningen og give interessenterne oplysninger om performance. Nøgle-resultatindikatorerne var udformet til at afspejle Revisionsrettens prioriteringer og demonstrere dens performance og ansvarlighed som en professionel revisionsinstitution.

Indikatorerne skal bruges til at måle centrale elementer i relation til kvaliteten og effekten af Revisionsrettens arbejde, idet der lægges særlig vægt på de vigtigste interessenters synspunkt, og produktiviteten og effektiviteten af Revisionsrettens ressourceanvendelse.

KPI'erne er blevet opdateret for strategiperioden 2013-2017. Der er sammenlignelige tal for nogle indikatorer, mens andre indikatorer blev målt for første gang i 2013.

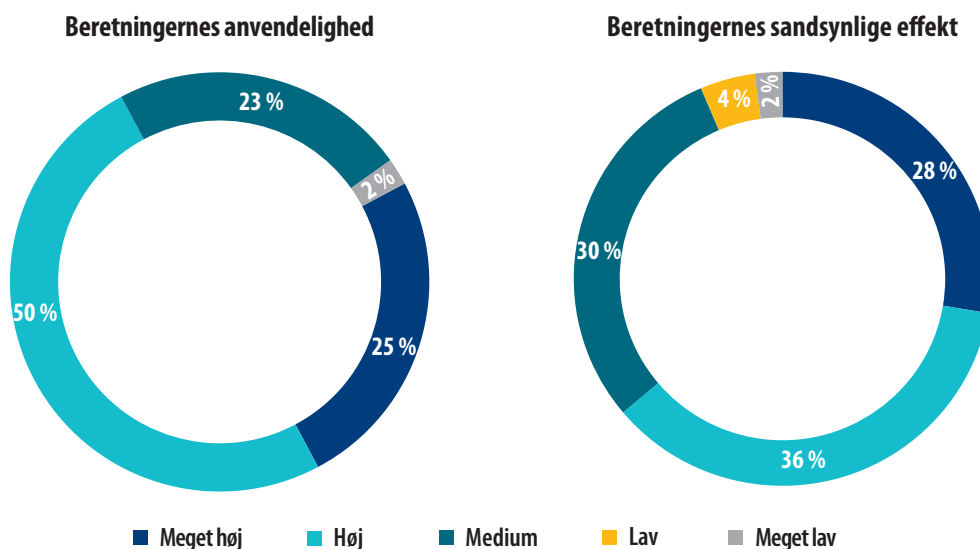
Kvaliteten og effekten af Revisionsrettens arbejde

Revisionsretten bedømmer kvaliteten og effekten af sine beretninger på grundlag af **interessenternes vurdering, ekspertevalueringer og opfølgningen af de anbefalinger**, den fremsætter med henblik på forbedring af EU's økonomiske forvaltning. Der er tilføjet en ny KPI for at måle Revisionsrettens **tilstedeværelse i medierne**.

Brugernes vurdering

Revisionsretten anmodede sine **vigtigste brugere** — Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg og Budgetudvalg, Rådets Budgetudvalg, de vigtigste reviderede enheder i Kommissionen og EU-agenturerne og formændene for OR i EU — om at bedømme **anvendeligheden og effekten** af de beretninger, Retten offentliggjorde i 2013, på en fempointsskala fra meget lav til meget høj.

Brugernes vurdering

Svarene viser, at **98 %** af de vigtigste brugere vurderer, at Revisionsrettens beretninger er anvendelige i forbindelse med deres arbejde, og **94 %** vurderer, at de har en effekt.

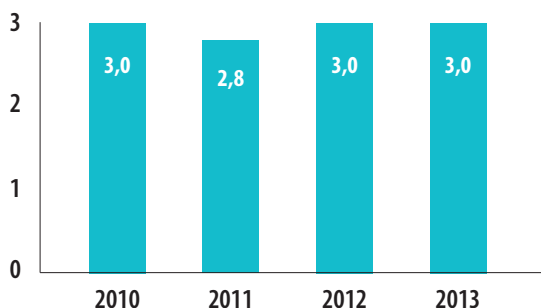
Ekspertevalueringer

Hvert år gennemgår **uafhængige eksterne eksperter** indholdet og præsentationen af en stikprøve af Revisionsrettens beretninger. I 2013 vurderede eksperterne otte særberetninger og årsberetningerne for regnskabsåret 2012.

De bedømte kvaliteten af forskellige aspekter af beretningerne på en skala fra 1 til 4 — fra »meget ringe« (1) til »høj kvalitet« (4).

Resultaterne viser, at de eksterne eksperter vurderer kvaliteten af Rettens 2013-beretninger til at være »tilfredsstillende«. Disse evalueringer har givet Revisionsretten **værdifulde oplysninger om kvaliteten** af dens beretninger, og eksperternes anbefalinger bruges til at indføre yderligere forbedringer.

Ekspertevalueringer af Revisionsrettens beretninger

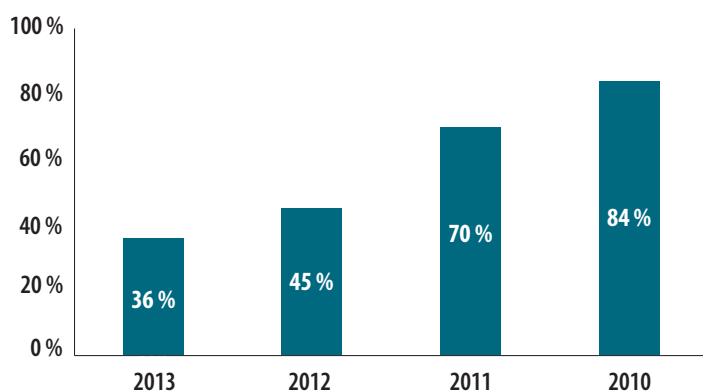

Opfølgning af anbefalinger

Anbefalingerne er et af de vigtigste midler, Revisionsretten anvender til at forbedre den økonomiske forvaltning. Nogle anbefalinger kan gennemføres hurtigt, mens det tager længere tid at gennemføre andre på grund af deres kompleksitet. Revisionsretten

overvåger systematisk, i hvilket omfang dens **anbefalinger er blevet gennemført af de reviderede enheder**. Ved udgangen af 2013 var 70 % af de anbefalinger, der er blevet fremsat i 2011, og 60 % af de næsten fem hundrede anbefalinger, der var fremsat i perioden 2010-2013, blevet gennemført.

Gennemførelsen af Revisionsrettens anbefalinger fordelt på det år, anbefalingen blev fremsat

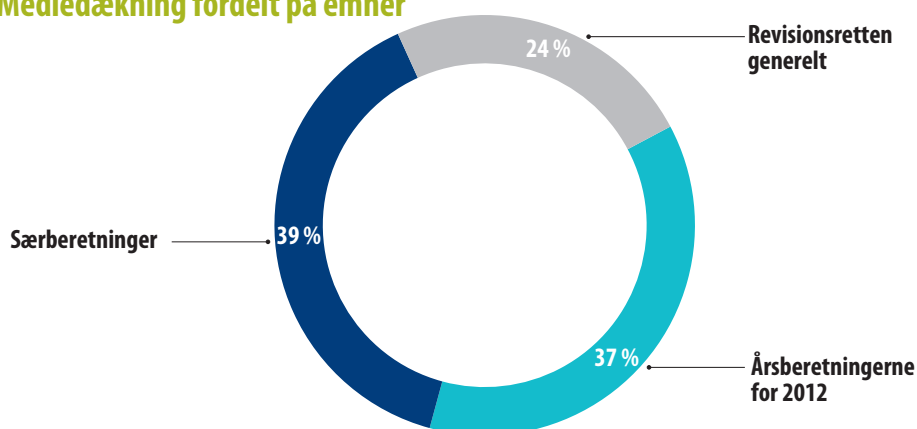

Mediedækning

Indikatorerne for Revisionsrettens tilstedeværelse i medierne afspejler Rettens **medieeffekt**. Den har relation til det strategiske mål om at øge kendskabet til Revisionsretten, dens produkter og revisionsresultater samt konklusioner.

I 2013 identificerede Revisionsretten **over 1 300 onlineartikler** vedrørende dens særberetninger, årsberetningen for 2012 og institutionen generelt. 76 % af artiklerne omhandlede Revisionsrettens revisionsberetninger, mens resten omhandlede Revisionsretten generelt.

Mediedækning fordelt på emner

Produktiv og effektiv ressourceudnyttelse

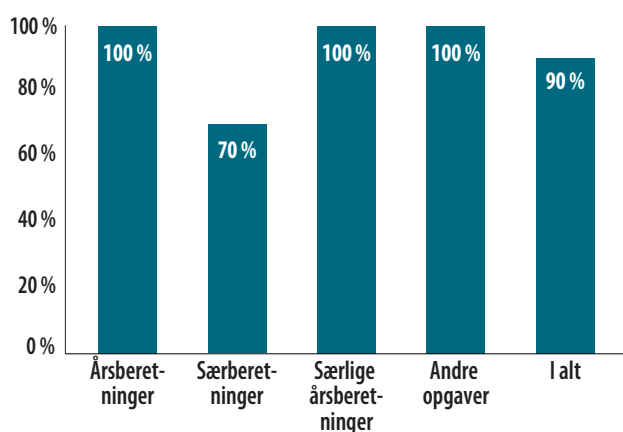
Revisionsretten vurderer, hvor effektivt og produktivt den anvender sine ressourcer, på grundlag af sin evne til at: gennemføre arbejdsprogrammet, udføre rettidige revisioner og sikre de ansattes faglige kvalifikationer.

Gennemførelsen af arbejdsprogrammet

Revisionsretten planlægger sine revisioner og sine andre opgaver i det årlige arbejdsprogram og overvåger gennemførelsen gennem hele året.

I 2013 gennemførte Revisionsretten **90 %** af sit arbejdsprogram. Årsberetningerne og de særlige årsberetninger blev udarbejdet som planlagt, mens kun 70 % af de planlagte særberetninger blev udarbejdet, hvilket til dels skyldes, at en række opgaver, der var overført fra 2012, skulle afsluttes. De opgaver, der ikke afsluttes i 2013, vil **blive overført til 2014**. Revisionsretten forsætter med at have fokus på at gøre revisionsplanlægningen mere nøjagtig og produktionen af særberetninger mere produktiv.

Gennemførelsen af Revisionsrettens arbejdsprogram for 2013

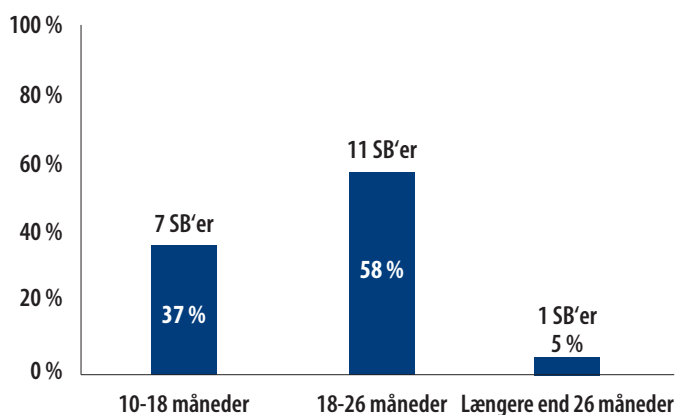
Udarbejdelse af særberetninger

For at have en **effekt** skal Revisionsrettens særberetninger — som indeholder resultaterne af udvalgte revisioner — være **rettidige**. I de senere år er det lykkedes Revisionsretten at reducere

produktionstiden for sine revisionsberetninger. 2013-2017-strategien søger at forbedre situationen yderligere og bør få en synlig effekt i de næste få år.

I 2013 vedtog Revisionsretten 19 særberetninger, hvoraf **37 %** blev udarbejdet inden for den maksimale tidsramme på 18 måneder, som Revisionsretten søger at overholde. Det tog i gennemsnit **20 måneder** at udarbejde de særberetninger, der blev vedtaget i 2013 (svarende til 2012).

Produktionstiden for særberetninger vedtaget i 2013

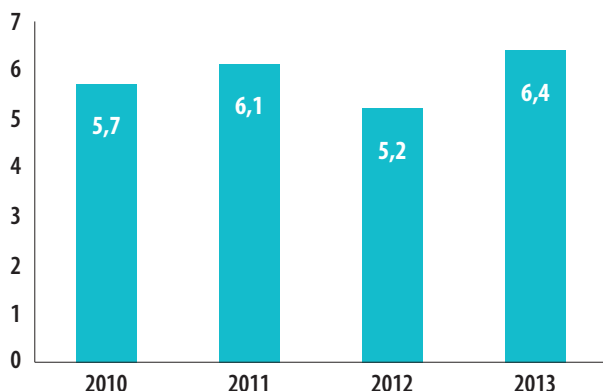

Faglig videreuddannelse

I overensstemmelse med de retningslinjer, der er offentliggjort af International Federation of Accountants, sigter Revisionsretten mod at levere i **gennemsnit 40 timers** (5 dages) faglig uddannelse pr. revisor pr. år.

I 2013 brugte de ansatte i gennemsnit **6,4 dage** til faglig videreuddannelse (eksklusive sprogundervisning). Dette er det højeste tal, siden vi startede med at måle denne indikator i 2008, og det afspejler Revisionsrettens forpligtelse til at forbedre de ansattes kompetencer.

Faglig videreuddannelse — antal dage pr. revisor

Menneskelige ressourcer

Personaletildeling

Som reaktion på den vanskelige økonomiske situation i Den Europæiske Union og som led i den igangværende reform af vedtægten for EU's ansatte anmodede budgetmyndigheden og Kommissionen i 2011 alle institutioner om at reducere antallet af ansatte med 5 % mellem 2013 og 2017.

Som følge heraf blev personaletildelingen (antallet af tilgængelige stillinger) reduceret fra 900 (inklusive 13 yderligere stillinger som følge af Kroatiens EU-tiltrædelse) til 891 tjenestemænd og midlertidigt ansatte (eksklusive medlemmer, kontraktansatte, udsendte nationale eksperter og praktikanter). Heraf arbejder 576 i revisionsafdelingerne (herunder 120 i medlemmernes kabinetter). Jf. tabellen for yderligere oplysninger.

For at bidrage til at opfylde målet om at udnytte ressourcerne bedst muligt fortsatte Retten i 2013 med at gøre alle aktiviteter mere produktive gennem en forenkling af procedurerne. Stillinger til andre medarbejdere end revisorer, som er frigjort som følge af effektivitetsgevinster, er så vidt muligt blevet flyttet til revision. Således er antallet af revisionsstillinger siden 2008 steget med 15 %, mens det samlede antal stillinger i Revisionsretten kun er steget med 4 % i den samme periode.

Ansættelse

Revisionsrettens ansatte har meget forskellig akademisk baggrund og faglig erfaring, og kvaliteten af deres arbejde og deres engagement ses i institutionens output. Revisionsrettens ansættelsespolitik følger EU-institutionernes generelle principper og ansættelsesvilkår, og medarbejderstaben består af både tjenestemænd og medarbejdere ansat på midlertidige kontrakter. Ansættelse i Revisionsretten sker på grundlag af almindelige udvælgelsesprøver, som Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) afholder.

I 2013 blev der gennemført supplerende udvælgelsesprøver for at rekruttere midlertidigt ansatte (AD6- og AD10-revisorer og en AD13-finansiel ekspert) og en kontorchef. Revisionsretten har også tilbudt 91 universitetskandidater praktikantophold af tre til fem måneders varighed.

I 2013 ansatte Revisionsretten 80 medarbejdere: 31 tjenestemænd, 28 midlertidigt ansatte og 21 kontraktansatte. Revisionsretten havde især held med at ansætte nye medarbejdere i revisorstillinger. Antallet af **ledige stillinger** har siden 2011 været tæt på 3 %.

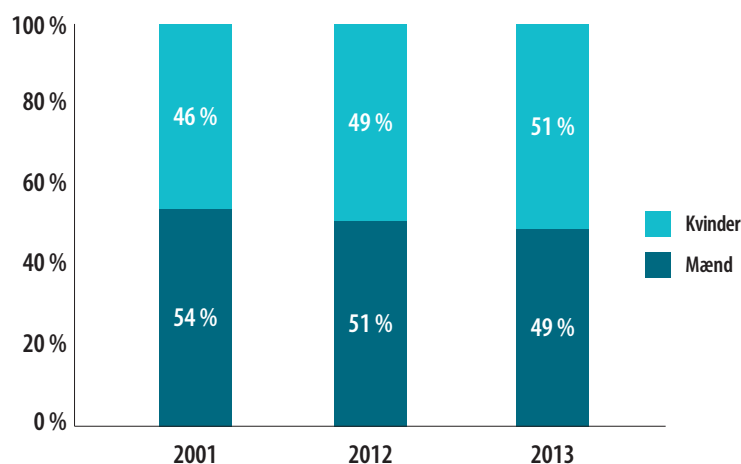
Fordelingen af Revisionsrettens ansatte på aktive stillinger pr. 31. december	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Revision	501	525	557	564	573	576
Oversættelse	163	163	151	148	143	147
Administration	173	171	157	148	139	137
Formandens kontor	20	21	24	27	32	31
I alt	857	880	889	887	887	891

Kønsbalance

I lighed med de andre EU-institutioner følger Revisionsretten en personale- og ansættelsespolitik, som skal sikre **lige muligheder**.

Der er nu ansat lige mange mænd og kvinder i Revisionsretten, efter at andelen af kvindelige ansatte er steget gradvist.

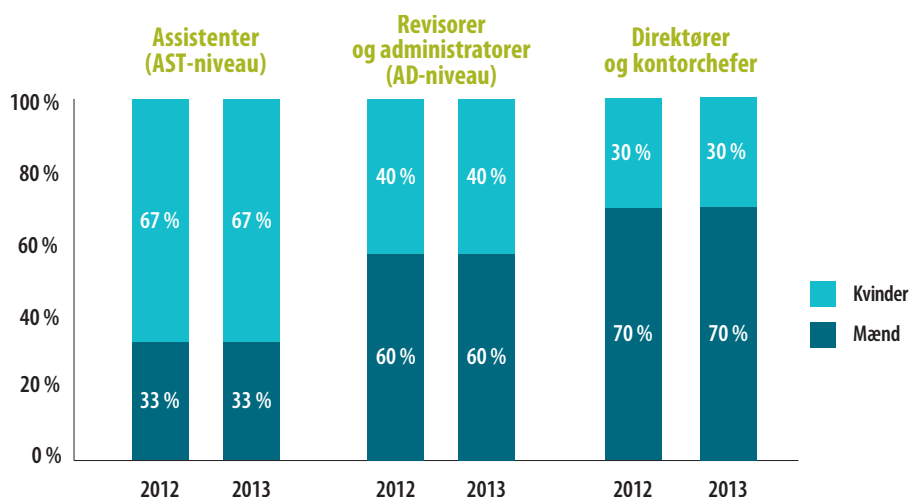
Kønsbalance

55 %
af Revisionsrettens
ansatte er
44 år eller derunder

Men 21 (30 %) af de 70 direktører og kontorchefer er kvinder, hvilket svarer til tidligere år. De fleste kvinder er ansat i oversættelsesdirektoratet og i de administrative afdelinger. Ved udgangen af 2012 vedtog Revisionsretten en handlingsplan til fremme af lige muligheder for mænd og kvinder med det formål at nå en mere afbalanceret repræsentation

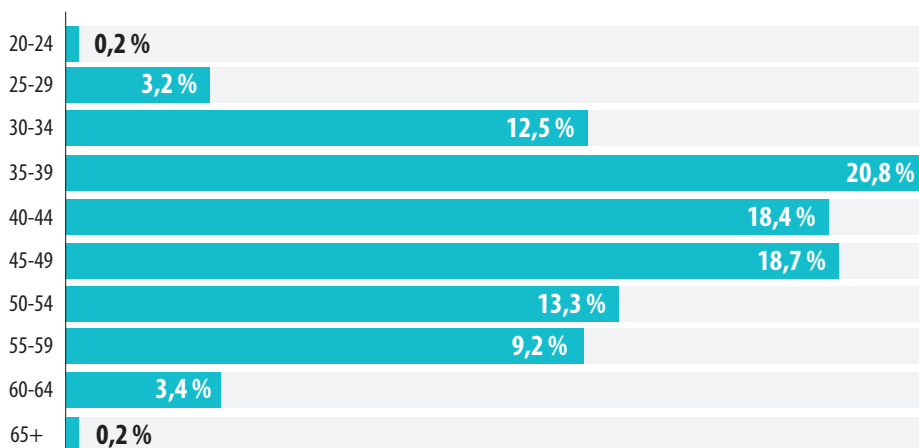
af mænd og kvinder på alle niveauer. Nedenstående diagrammer viser andelen af mænd og kvinder pr. 31. december 2013 fordelt efter ansvarsniveau. Andelen af kvinder på AD-niveau er stigende. Efter de seneste rekrutteringskampagner er 48 % af alle ansatte på niveau AD5-AD8 kvinder (i forhold til 43 % i 2009).

Aldersprofil

Aldersprofilen for de ansatte i aktiv tjeneste pr. 31. december 2013 viser, at lidt over 55 % af Revisionsrettens ansatte er 44 år eller derunder.

Næsten 40 % af direktørerne og kontorcheferne er 55 år eller derover. Det betyder, at en væsentlig del af den øverste ledelse vil skulle fornyes inden for de næste 5-10 år.

Faglig videreuddannelse

Samtlige ansatte i Revisionsretten har brug for løbende videreuddannelse, således at de ansatte kan følge med den faglige udvikling og udvikle nye færdigheder. Endvidere betyder det særlige revisionsmiljø i Revisionsretten, at der er behov for ansatte med gode sprogkunderskaber.

I 2013 brugte de ansatte i Revisionsretten i gennemsnit 9,6 dage til faglig videreuddannelse (11,8 dage for revisorer). Sprogkurser tegnede sig for 46 % heraf mod 52 % i 2012.

I 2013 blev videreuddannelsens indhold yderligere forbedret, og der blev udviklet nye kurser, som følger Revisionsrettens prioriteringer, herunder en række uddannelsesarrangementer om emner med relation til finansiel og økonomisk styring (en specifik prioritet for strategiperioden 2013-2017).

Oversættelse

Oversættelse er en støtteaktivitet, der gør det muligt for Revisionsretten at udføre sin opgave og opfylde sine kommunikationsmål. I 2013 nåede det samlede antal oversatte sider op på sit hidtil højeste niveau med 186 699 sider, næsten 18 % mere end i 2012. Mere end 99 % af oversættelserne blev leveret til tiden.

Med henblik på Kroatiens tiltrædelse ansatte Retten i 2013 oversættere til dette sprog.

Oversættelsesdirektoratet ydede også revisorerne sproglig bistand i forbindelse med 29 revisionsbesøg (31 uger) og under de forskellige faser i udarbejdelsen af revisionsberetninger.

Oversættelsesdirektoratet ydede også støtte til Intosai-arbejdsgrupper og opfyldte andre specifikke behov i relation til Rettens revisionsaktiviteter. I 2013 implementerede Oversættelsesdirektoratet en ny generation af det computerstøttede oversættelsesredskab Studio. Direktoratet deltog også aktivt i interinstitutionelle og internationale faglige fora.

Informationsteknologi

Informationsteknologi (IT) er et afgørende element for Revisionsretten, når den skal udnytte sin viden bedst muligt, samtidig med at den styrker sin effektivitet og produktivitet. Ud over den vellykkede indflytning i den nye K3-Bygning:

- styrkede Retten sin investering i **vidensstyring**: En væsentlig forbedret udgave af Revisionsrettens nye værktøj til støtte for revision (Assyst2) er blevet lanceret og er gradvist ved at blive taget i brug. Retten har iværksat et AMS-projekt (Audit Management System) for at forbedre planlægnings- og ressourceforvaltningskapaciteten. Der er etableret en kvalifikationsdatabase (skills database), som skal udgøre kernen i et socialt netværk i institutionen («enterprise social network») — et centralt element i vidensdeling og -formidling — og et nyt søgeredskab er taget i brug
- er Retten fortsat med at støtte **mobilitet**: Kampagnen »En laptop til alle« er blevet afsluttet sammen med indførelsen af wi-fi i alle bygninger med henblik på at skabe en mere mobil arbejdsplads. Infrastrukturen for tale- og datanet er blevet opgraderet i K1- og K2-bygningerne for at tilpasse den til den nye K3-standard, hvilket har gjort det muligt at indføre ensartet kommunikation i hele institutionen
- opgraderede Retten centrale **informations-systemer**: Der er færdiggjort et nyt websted for at forbedre formidlingen af revisionsoutput og et nyt intranet for at fremme informationsstrømmen i institutionen. Der er indført et nyt personalebedømmelsessystem for at støtte strømliningen af denne grundlæggende forretningsprocedure.

Denne udvikling er sket samtidig med, at **sikkerheds**foranstaltningerne og bestemmelserne om forretningskontinuitet fortsat er blevet styrket for at sikre den nødvendige adgang til alle Revisionsrettens IT-tjenester og kvaliteten af disse tjenester, og med at centrale IT-elementer er blevet moderniseret (f.eks. migrationen til Windows 7 og Office 2010).

Administration og faciliteter

Direktoratet for Finanser og Støttetjenester har et dobbelt **formål**:

- a) at levere de ressourcer, tjenesteydelser og faciliteter, der er nødvendige for, at Den Europæiske Revisionsret kan udføre sin opgave og nå sine strategiske mål og
- b) at sørge for at indføre de finansieringsmekanismer, mekanismer for intern kontrol og regnskabsmekanismer, der er nødvendige som støtte for Revisionsrettens aktiviteter. I 2013 fortsatte direktoratet med at fokusere på at gøre sine aktiviteter endnu mere produktive og sparsommelige.

Inden udgangen af april 2013 var ansatte fra alle andre bygninger blevet installeret i deres nye kontorer, og for første gang i de senere år er alle ansatte nu samlet under ét tag.

Revisionsretten finansieres over EU's almindelige budget. Den tegner sig for ca. 0,095 % af de samlede EU-udgifter og 1,62 % af de samlede administrationsudgifter.

I 2013 var den samlede udnyttelsesgrad for budgettet på 92 %. For afsnit 1 var udnyttelsesgraden på 92 %, og den var lavest (91 %) i kapitel 12 (Tjenestemænd og midlertidigt ansatte). Den gennemsnitlige gennemførelsesgrad for afsnit 2 var på 96 %.

Opførelsen af Revisionsrettens anden udvidelse, K3-Bygningen, indvirker på beløbet for betalinger under kapitel 20 (Fast ejendom, f.eks. bygninger).

Gennemførelsen af budgettet for 2013

REGNSKABSÅRET 2013	(A) Endelige bevillinger	(B) Forpligtelser	Anvendelse i % (B)/(A)	Betalinger
Afsnit 1: Personer, der er knyttet til institutionen				1 000 euro
10 — Medlemmer af institutionen	14 616	13 612	93 %	13 431
12 — Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	97 772	89 312	91 %	89 306
14 — Andet personale og eksterne ydelser	4 366	4 034	92 %	3 984
162 — Tjenesterejseudgifter	3 700	3 510	95 %	2 713
161 + 163 + 165 — Andre udgifter vedrørende personer, der er knyttet til institutionen	2 758	2 709	98 %	1 996
Afsnit 1 i alt	123 212	113 177	92 %	111 430
Afsnit 2 — Bygninger, inventar, udstyr og forskellige driftsudgifter				
20 — Fast ejendom	7 335	7 135	97 %	3 256
210 — IT&T	7 197	7 195	99 %	3 326
212 + 214 + 216 — Løsøre og dertil knyttede omkostninger	1 160	1 094	94 %	775
23 — Løbende administrative udgifter	563	532	94 %	407
25 — Møder og konferencer	768	658	86 %	455
27 — Oplysninger og offentliggørelse	2 526	2 120	84 %	1 221
Afsnit 2 i alt	19 549	18 734	96 %	9 440
I alt Revisionsretten	142 761	131 911	92 %	120 870

Den sidste finansieringstranche på 3 millioner euro til dette projekt var inkluderet i 2013-budgettet. Der blev indgået forpligtelser for beløbet, og en del af beløbet blev betalt i 2013.

Resten af bevillingerne til K3-bygningen er blevet fremført til 2014 til dækning af kontrakter, som projektlederen på vegne af Revisionsretten har indgået med byggefirmaer.

Bevillingerne vil blive anvendt i overensstemmelse med det forslag, som Revisionsretten forelagde for Europa-Parlamentet og Rådet i 2008.

Budgettet for 2014

2014-budgettet er **6 % mindre** end budgettet for 2013. Heri er medtaget reduktionen af bevillingerne til K3-bygningen.

Budgettet for 2014

BUDGET	2014 (1 000 euro)	2013 (1 000 euro)
Afsnit 1: Personer, der er knyttet til institutionen		
10 — Medlemmer af institutionen	15 175	14 566
12 — Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	93 180	97 772
14 — Andet personale og eksterne ydelser	4 096	4 176
162 — Tjenesterejseudgifter	3 700	3 700
161 + 163 + 165 — Andre udgifter vedrørende personer, der er knyttet til institutionen	2 612	2 728
Afsnit 1 i alt	118 763	122 942
Afsnit 2 — Bygninger, inventar, udstyr og forskellige driftsudgifter		
20 — Fast ejendom	3 350	8 327
210 — IT&T	7 110	7 197
212 + 214 + 216 — Løsøre og dertil knyttede omkostninger	808	830
23 — Løbende administrative udgifter	438	413
25 — Møder og konferencer	768	768
27 — Oplysninger og offentliggørelse	2 261	2 284
Afsnit 2 i alt	14 735	19 819
I alt Revisionsretten	133 498	142 761

Revisionsrettens interne revision

Den interne revisor rådgiver Revisionsretten med hensyn til risikostyring ved at afgive udtalelser om forvaltnings- og kontrolsystemernes kvalitet og ved at fremsætte henstillinger med det formål at forbedre transaktionernes gennemførelse og fremme en forsvarlig økonomisk forvaltning. Den interne revisor bistår endvidere de eksterne revisorer, som har mandat til at attestere Rettens regnskab. Den interne revisor har aflagt rapport til Revisionsretten om resultaterne af de revisioner, der er gennemført i 2013, om de anbefalinger, der er fremsat, og om de foranstaltninger, der er truffet for at imødekomme disse anbefalinger. Revisionsretten aflægger også rapport til Europa-Parlamentet og Rådet hvert år om resultaterne af den interne revision.

Den eksterne revision af Revisionsretten

Revisionsrettens årsregnskab revideres af en uafhængig ekstern revisor. Denne revision er et vigtigt led i Revisionsrettens bestræbelser på at anvende de samme principper for **klarhed og åbenhed samt regnskabspligt og ansvarlighed**, som den anvender over for de enheder, den reviderer.

Beretningen fra den eksterne revisor — **PricewaterhouseCoopers Sàrl** — om Revisionsrettens regnskab for regnskabsåret 2012 blev offentliggjort den 4. oktober 2013³.

Den eksterne revisors erklæringer — regnskabsåret 2012

Om årsregnskabet:

Det er vores opfattelse, at dette årsregnskab giver et retvisende billede af Den Europæiske Revisionsrets finansielle stilling pr. 31. december 2012 samt af resultatet af dens finansielle transaktioner og af dens pengestrømme i det regnskabsår, der afsluttedes pr. denne dato, i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til de finansielle regler.

Om ressourceanvendelsen og kontrolprocedurerne:

Under arbejdet som beskrevet i denne erklæring er vi ikke blevet opmærksomme på forhold, der giver anledning til at mene, at:

- de midler, Retten har fået tildelt, ikke i al væsentlighed og på grundlag af ovennævnte kriterier er blevet anvendt i overensstemmelse med hensigten
- de indførte kontrolprocedurer ikke i al væsentlighed og på grundlag af ovennævnte kriterier frembyder den fornødne garanti, så det sikres, at de finansielle transaktioner stemmer overens med de gældende regler og forordninger.

Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigedes erklæring 51

Undertegnede, generalsekretær for Den Europæiske Revisionsret, erklærer herved i min egenskab af anvisningsberettiget ved delegation, at:

- oplysningerne i denne rapport er sandfærdige og nøjagtige, og at
- jeg har rimelig sikkerhed for, at:
 - de ressourcer, der er afsat til de aktiviteter, der er beskrevet i rapporten, er blevet anvendt til de fastsatte formål og i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning,
 - de anvendte kontrolprocedurer giver den nødvendige sikkerhed for, at de transaktioner, der ligger til grund for regnskaberne, er lovlige og formelt rigtige, og sikrer, at påstande eller mistanke om svig behandles korrekt, og
 - balancen mellem omkostningerne forbundet med kontrollen og udbyttet af den er passende.

Denne erklæring er baseret på min egen vurdering og på de oplysninger, jeg har til rådighed, for eksempel de ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigedes rapporter og erklæringer og den interne og den eksterne revisors beretninger fra de foregående regnskabsår.

Jeg bekræfter, at jeg ikke har kendskab til andre forhold, som vil kunne skade institutionens interesser.

Luxembourg, 11. marts 2014.

Eduardo Ruiz García
Generalsekretær

SÅDAN FÅR MAN FAT I PUBLIKATIONER FRA EU

Gratis publikationer:

- et eksemplar:
via EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>)
- flere eksemplarer eller plakater/kort:
hos Den Europæiske Unions repræsentationer (http://ec.europa.eu/represent_da.htm)
hos delegationerne i ikke-EU-lande (http://eeas.europa.eu/delegations/index_da.htm)
ved at kontakte Europe Direct (http://europa.eu/europedirect/index_da.htm)
eller ringe på 00 800 6 7 8 9 10 11 (frikaldsnummer fra overalt i EU) (*).

(*) Oplysningerne er gratis ligesom de fleste opkald (nogle operatører, telefonbokse eller hoteller kan dog kræve penge for opkaldet).

Betalingspublikationer:

- via EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).

Betalingsabonnementer:

- via Den Europæiske Unions Publikationskontors salgskontorer (http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm).

DEN
EUROPÆISKE
REVISIONSRET

Publikationskontoret

